

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 64

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 52

19 martie 2009

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
I <i>Rezoluții, recomandări și avize</i>		
AVIZE		
Consiliu		
2009/C 64/01	Avizul Consiliului din 10 martie 2009 privind programul de stabilitate actualizat al Franței pentru perioada 2008-2012	1
2009/C 64/02	Avizul Consiliului din 10 martie 2009 privind programul de stabilitate actualizat al Greciei pentru perioada 2008-2011	7
II <i>Comunicări</i>		
COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚII ȘI ORGANE ALE UNIUNII EUROPENE		
Comisie		
2009/C 64/03	Non-opoziție la o concentrare notificată (Cazul COMP/M.5433 — Sanacorp/V.D. Linde) ⁽¹⁾	13
2009/C 64/04	Non-opoziție la o concentrare notificată (Cazul COMP/M.5438 — NBC Universal/De Agostini Communications/IMI Investimenti/Cattleya) ⁽¹⁾	13

RO

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII EUROPENE

Comisie

2009/C 64/05	Rata de schimb a monedei euro	14
--------------	-------------------------------------	----

INFORMĂRI PROVENIND DE LA STATELE MEMBRE

2009/C 64/06	Actualizare a listei permiselor de ședere menționate la articolul 2 alineatul (15) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO C 247, 13.10.2006, p. 1, JO C 153, 6.7.2007, p. 5, JO C 192, 18.8.2007, p. 11, JO C 271, 14.11.2007, p. 14, JO C 57, 1.3.2008, p. 31, JO C 134, 31.5.2008, p. 14, JO C 207, 14.8.2008, p. 12, JO C 331, 21.12.2008, p. 13, JO C 3, 8.1.2009, p. 5)	15
2009/C 64/07	Actualizare a modelurilor de permise eliberate de ministerele afacerilor externe ale statelor membre membrilor acreditați ai misiunilor diplomatice și ai reprezentanțelor consulare, precum și familiilor acestora, astfel cum sunt menționate la articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO C 247, 13.10.2006, p. 85, JO C 153, 6.7.2007, p. 15)	18
2009/C 64/08	Actualizare a listei punctelor de trecere a frontierei menționate la articolul 2 alineatul (8) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO C 316, 28.12.2007, p. 1, JO C 134, 31.5.2008, p. 16, JO C 177, 12.7.2008, p. 9, JO C 200, 6.8.2008, p. 10, JO C 331, 31.12.2008, p. 13, JO C 3, 8.1.2009, p. 10, JO C 37, 14.2.2009, p. 10)	20

INFORMĂRI REFERITOARE LA SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

Autoritatea de Supraveghere a AELS

2009/C 64/09	Invitație de a prezenta observații în temeiul articolului 1 alineatul (2) din partea I a Protocolului 3 la Acordul între statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție cu privire la ajutorul de stat acordat Fondului islandez de finanțare a locuințelor (Icelandic Housing Financing Fund) sub forma plății unei prime de garantare de stat	21
2009/C 64/10	Autoritatea de Supraveghere a AELS a decis să nu ridice obiecții împotriva măsurii notificate	37
2009/C 64/11	Informații comunicate de statele membre AELS privind ajutoarele de stat acordate în temeiul actului la care se face referire în anexa XV punctul 1 litera (f) din Acordul SEE [Regulamentul (CE) nr. 70/2001 al Comisiei privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE referitor la ajutoarele acordate de stat întreprinderilor mici și mijlocii]	38

V Anunțuri

PROCEDURI ADMINISTRATIVE

Comisie

2009/C 64/12	Cerere de propuneri în cadrul programului de lucru al ENIAC Joint Undertaking	39
--------------	---	----

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN DOMENIUL
CONCURENȚEI**Comisie**

2009/C 64/13	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul COMP/M.5347 — Mapfre/Salvador Caetano/JVS) ⁽¹⁾	40
2009/C 64/14	Notificare prealabilă a unei concentrări (Cazul COMP/M.5477 — Votorantim/Aracruz) ⁽¹⁾	41

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

AVIZE

CONSILIU

AVIZUL CONSILIULUI

din 10 martie 2009

privind programul de stabilitate actualizat al Franței pentru perioada 2008-2012

(2009/C 64/01)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1466/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice ⁽¹⁾, în special articolul 5 alineatul (3),

având în vedere recomandarea Comisiei,

după consultarea Comitetului economic și financiar,

EMITE PREZENTUL AVIZ:

- (1) La 10 martie 2009, Consiliul a examinat programul actualizat de stabilitate al Franței pentru perioada 2008-2012.
- (2) În 2008, criza financiară mondială a amplificat încetinirea creșterii, conducând la reducerea încrederii consumatorilor și a întreprinderilor, precum și la condiții de creditare mai stricte. În urma colapsului producției industriale în al patrulea trimestru al anului 2008, se estimează că PIB anual se va reduce drastic în 2009. Principalele provocări cu care se confruntă politica economică în condiții de scădere economică sunt stabilizarea sectorului financiar, restabilirea încrederii consumatorilor și a întreprinderilor, precum și sprijinirea investițiilor. Scăderea economică va avea un impact semnificativ asupra finanțelor publice, deoarece deficitul a depășit 3 % din PIB în 2008, conform celor indicate de Ministrul francez al Economiei, Industriei și Ocupării Forței de Muncă într-o scrisoare din 6 februarie 2009 adresată comisarului pentru afaceri economice și financiare, și se estimează că va depăși 5 % din PIB în 2009, conform previziunilor intermediare ale serviciilor Comisiei din ianuarie 2009. Valoarea menționată anterior reflectă, de asemenea, impactul de 0,8 % din PIB asupra echilibrului bugetar al planului de redresare adoptat în decembrie, ale cărui măsuri principale sunt devansarea investițiilor publice și asigurarea de sprijin financiar pentru întreprinderi. Guvernul a pus în aplicare numeroase reforme structurale care se estimează că vor avea un impact pozitiv asupra creșterii economice potențiale.
- (3) Scenariul macroeconomic care stă la baza programului preconizează o rată de creștere pozitivă a PIB-ului pe durata perioadei acoperite de program. După o încetinire la aproximativ 1 % în 2008, se estimează o diminuare până la 0,2-0,5 % în 2009, înainte de a se înregistra o creștere la aproximativ

⁽¹⁾ JO L 209, 2.8.1997, p. 1. Documentele la care se face trimitere în textul de față pot fi consultate la următoarea adresă de internet:
http://ec.europa.eu/economy_finance/about/activities/sgp/main_en.htm

2 % în 2010 și la 2,5 % pentru restul perioadei acoperite de program. Evaluat pe baza informațiilor disponibile în prezent ⁽¹⁾, acest scenariu pare a se baza pe ipoteze de creștere deosebit de favorabile. Această evaluare ține seama de diminuarea severă a PIB în al patrulea trimestru al anului 2008 și de perspectivele economice nefavorabile care au la bază niveluri scăzute ale indicatorilor încrederii și o diminuare preconizată acută a investițiilor și schimburilor comerciale, dar și de impactul planului de redresare și al legii privind modernizarea economiei asupra creșterii economice ⁽²⁾. Având în vedere ultimele evoluții ale prețului petrolului și intensitatea scăderii economice mondiale, previziunile programului privind inflația par a fi optimiste pentru 2009, însă pot fi considerate realiste pentru perioada următoare. La 6 februarie, autoritățile franceze au informat Comisia cu privire la revizuirea previziunilor macroeconomice și a celor privind finanțe publice.

- (4) Pentru 2008, previziunile intermediare ale serviciilor Comisiei estimează un deficit public de 3,2 % din PIB, ceea ce reprezintă un rezultat cu 0,3 % mai slab față de cifra din program, însă confirmat prin scrisoarea susmenționată din 6 februarie ⁽³⁾. Diferența de 0,9 % din PIB față de obiectivul din versiunea actualizată anterioară (2,3 % din PIB) se poate explica în mare măsură (i) printr-un rezultat în 2007 mai slab decât cel preconizat (0,3 % din PIB), (ii) printr-o creștere a PIB-ului real în 2008 mult mai redusă decât cea estimată în versiunea actualizată anterioară, ducând la scăderea veniturilor fiscale față de plan (cu 0,3 % din PIB) și (iii) prin plăți mai ridicate ale dobânzilor, reflectând impactul inflației mai ridicate în 2008 asupra costurilor serviciului datoriei pentru obligațiunile indexate cu rata inflației (0,2 % din PIB).
- (5) Actualizarea are ca obiectiv pentru 2009 un deficit de 3,9 % din PIB, față de cel de 5,4 % estimat în previziunile intermediare ale serviciilor Comisiei. Creșterea deficitului în 2009 reflectă acțiunea stabilizatorilor automați ca răspuns la scăderea economică, dar și impactul pachetului de măsuri de stimulare fiscală din decembrie 2008, care se ridică la 0,8 % din PIB. Recent, guvernul a anunțat un obiectiv mai ridicat privind deficitul, și anume 4,4 % din PIB ⁽⁴⁾. Deficitul structural (și anume soldul ajustat ciclic exceptând măsurile unice și alte măsuri temporare), conform informațiilor furnizate în programul de stabilitate actualizat și recalculat de serviciile Comisiei, se preconizează că va atinge 3 % din PIB în 2009, față de 2,5 % în 2008. Această orientare fiscală poate fi considerată drept expansionistă și poate fi pe deplin explicată prin impulsul fiscal asociat pachetului de măsuri de stimulare.
- (6) Scopul strategiei bugetare a Franței pe termen mediu, astfel cum este subliniat în program, îl reprezintă atingerea obiectivului pe termen mediu (OTM) al unei poziții bugetare echilibrate în termeni structurali în 2012. Conform previziunilor programului, actualizat prin scrisoarea susmenționată din 6 februarie, se estimează că deficitul bugetar general va atinge cel mai ridicat nivel în 2009, situându-se la 4,4 % din PIB (de la 3,9 % din PIB) și va scădea apoi la 3,1 % din PIB în 2010 (de la 2,7 % din PIB) pe măsură ce impactul bugetar al planului de redresare va dispărea. Aceasta în comparație cu previziunile intermediare ale serviciilor Comisiei, care estimează o creștere a deficitului bugetar la 5,4 % din PIB în 2009, pentru a atinge apoi 5,0 % din PIB în 2010. Conform previziunilor actualizate prin scrisoarea susmenționată, se preconizează că deficitul se va ameliora în continuare după 2010, pentru a atinge 1,5 % din PIB în 2012. Soldul primar urmează o traiectorie similară. Se preconizează că deficitul structural va atinge un nivel de 3 % din PIB în 2009, pentru a se îmbunătăți apoi cu aproximativ 1 % din PIB în 2010 și cu 0,5 % din PIB pe an în perioada următoare. Pe lângă estomparea progresivă a planului de redresare, se prevede atingerea acestui rezultat prin limitarea specifică a cheltuielilor. În versiunea actualizată a programului, se estimează că ponderea datoriei în PIB va crește la 69,1 % în 2009 și se va stabili la 69,4 % în 2010 înainte de a scădea ușor în următorii doi ani. Pe lângă orientarea bugetară, aceasta include impactul recapitalizării băncilor și participarea la Fondul de investiții strategice ⁽⁵⁾, care se ridică la 0,75 % din PIB, dar exclude datoriile contingente potențiale care rezultă din sistemul de garanții. Conform previziunilor intermediare ale serviciilor Comisiei, ponderea datoriei va atinge 72,4 % din PIB în 2009 și 76 % din PIB în 2010, diferența față de programul de stabilitate actualizat fiind explicată pe baza cifrelor divergente ale creșterii economice și ale deficitului bugetar.

⁽¹⁾ Evaluarea ia în special în calcul previziunile serviciilor Comisiei din ianuarie 2009, dar și alte informații care au devenit disponibile ulterior.

⁽²⁾ Pe această bază, previziunile intermediare ale serviciilor Comisiei estimează că PIB va diminua cu 1,8 % în 2009; se preconizează o redresare a creșterii PIB până la nivelul de 0,4 % în 2010, datorită îmbunătățirii condițiilor din sectorul financiar, precum și datorită restabilirii încrederii și a cererii globale.

⁽³⁾ Având în vedere depășirea declarată a valorii de referință prevăzute în tratat, astfel cum indică Ministrul francez al Economiei, Industriei și Ocupării Forței de Muncă în scrisoarea trimisă, Comisia a întocmit la 18 februarie 2009 un raport în temeiul articolului 104 alineatul (3) din tratat.

⁽⁴⁾ În scrisoarea din 6 februarie, Ministrul francez al Economiei, Industriei și Ocupării Forței de Muncă a estimat deficitul public la 3,1 % din PIB în 2010.

⁽⁵⁾ Fondurile de investiții strategice vor fi utilizate pentru a participa la capitalul întreprinderilor.

- (7) Rezultatele bugetare prezintă riscuri semnificative pe parcursul perioadei acoperite de program. În primul rând, acestea nu reflectă încă rezultatul mai slab din 2008 (cu 0,3 % din PIB), confirmat recent prin scrisoarea susmenționată. Acest rezultat reflectă, de asemenea, faptul că în perioadele favorabile/neutre din punct de vedere economic ⁽¹⁾ nu a avut loc o consolidare fiscală și explică parțial revizuirea în sens ascendent a obiectivului privind deficitul în 2009 la 4,4 % din PIB (care ia în calcul, de asemenea, o revizuire în sens descendent a impozitelor pe profit). Fapt încă și mai important, perspectivele macroeconomice ale programului nu țin seama de recesiunea estimată în prezent pentru 2009, ceea ce implică riscuri bugetare substanțiale, chiar și pentru cel mai recent obiectiv privind deficitul anunțat de guvern. În plus, pe lângă impactul stabilizatorilor automați, există riscuri de depășire a cheltuielilor în sectorul sănătății ⁽²⁾. În sfârșit, dat fiind istoricul autorităților locale, există riscul ca obiectivele prevăzute privind cheltuielile să nu fie respectate. Riscurile în ceea ce privește datoriile sunt, de asemenea, ridicate, reflectând riscurile asupra echilibrului bugetului general, precum și posibilele efecte ale măsurilor de stabilizare a sectorului financiar.
- (8) Impactul bugetar pe termen lung al îmbătrânirii populației este ușor mai redus față de media din UE, cheltuielile cu pensiile prezentând o creștere mai limitată într-o oarecare măsură, ca urmare a reformelor sistemului de pensii deja aplicate, printre care se numără reforma așa-numitelor *régimes spéciaux* (regimuri speciale de pensii), destinată alinierii perioadei de contribuție obligatorie la normele aplicabile altor regimuri. În poziția bugetară din 2008 estimată în program, care s-a înrăutățit comparativ cu poziția inițială din programul precedent, impactul bugetar al îmbătrânirii populației asupra deviației de la sustenabilitatea fiscală este accentuat. În cazul în care s-ar lua drept punct de plecare poziția bugetară pentru 2009 din previziunile intermediare ale serviciilor Comisiei, deviația de la sustenabilitatea fiscală s-ar deteriora. Nivelul actual al datoriei publice brute depășește valoarea de referință din tratat. Schemele susmenționate pentru stabilitatea sectorului financiar instituite de Franța ar putea avea un impact asupra sustenabilității finanțelor publice pe termen lung, dacă costurile sprijinului guvernamental nu vor fi integral recuperate pe viitor. Menținerea unor excedente primare ridicate pe termen mediu, deja prevăzute în program, ar contribui la limitarea riscurilor pe termen mediu asupra sustenabilității finanțelor publice.
- (9) Antecedentele Franței indică faptul că depășirea cheltuielilor bugetare generale nu a avut un caracter excepțional în ultimul deceniu, ceea ce înseamnă că normele bugetare actuale prezintă deficiențe. Reforma Constituției, adoptată la 23 iulie 2008, a introdus un obiectiv general privind bugetele echilibrate pentru administrațiile publice ⁽³⁾. Cu toate acestea, caracterul neobligatoriu al obiectivului unui buget echilibrat ridică semne de întrebare privind posibilitatea unui control efectiv. Reforma introduce, de asemenea, un buget multianual, care este adoptat de parlament, începând din 2009, pentru perioada 2009-2012, și anume pentru aceeași perioadă ca și programul de stabilitate. Această reformă contribuie la o mai bună gestionare a finanțelor publice și stimulează disciplina bugetară.

Mai mult, în urma lansării Revizuirii generale a politicilor publice la mijlocul anului 2007, s-au luat o serie de măsuri în vederea creșterii eficienței cheltuielilor publice, inclusiv o reducere a numărului de funcționari publici. În 2008 a intrat în vigoare o nouă normă privind datoriile, aplicabilă în subsectorul asigurărilor sociale ⁽⁴⁾.

- (10) Ca răspuns la criza financiară, guvernul francez a luat o serie de măsuri menite să asigure stabilitatea sectorului financiar. În vederea atenuării consecințelor acesteia asupra capacității băncilor franceze de asigurare a creditelor, guvernul a decis ⁽⁵⁾ să achiziționeze creanțele subordonate ale băncilor până la 40 miliarde EUR, fără a obține drepturi de vot. În schimb, băncile s-au angajat să sporească împrumuturile către economie pentru a garanta un grad de finanțare adaptat nevoilor agenților economici.

⁽¹⁾ Modul în care se evaluează dacă economia trece prin perioade favorabile sau defavorabile se bazează pe analiza deviației PIB (output gap), pozitivă în 2007 și 2008 (ceea ce ar putea indica o perioadă economică favorabilă), însă depinde de o evaluare economică globală, și anume a ocupării forței de muncă, a consumului privat, a investițiilor sau a dezechilibrelor externe, care poate modifica concluziile inițiale. Pe această bază, Franța s-a aflat într-o perioadă economică favorabilă în 2007 și într-una neutră în 2008. Cu toate acestea, soldul structural s-a deteriorat cu 0,3 puncte procentuale din PIB în 2007 și cu 0,2 puncte procentuale din PIB în 2008, conform previziunilor intermediare ale serviciilor Comisiei (a se vedea evaluarea tehnică).

⁽²⁾ Atunci când creșterea cheltuielilor legate de sistemul de sănătate depășește, în termeni nominali, cu mai mult de 0,75 de puncte obiectivul fixat de Actul privind finanțarea asigurărilor sociale pentru 2009, se activează o procedură de alertă.

⁽³⁾ Articolul 34, alineatul (4) din Constituția nou adoptată: „Des lois de programmation déterminent les objectifs de l'action de l'État. Les orientations pluriannuelles des finances publiques sont définies par des lois de programmation. Elles s'inscrivent dans l'objectif d'équilibre des comptes des administrations publiques”.

⁽⁴⁾ Plata datoriilor la asigurările sociale este gestionată de un fond special („Caisse d'Amortissement de la Dette Sociale”). O nouă lege (adoptată în 2005) a intrat în vigoare în 2008, care stipulează că orice datorie nou transferată către fond trebuie compensată prin venituri noi, pentru a nu mări ciclul de viață al CADES.

⁽⁵⁾ Dintre care guvernul a înaintat Comisiei 21 miliarde EUR, pe care aceasta i-a autorizat; 10,5 miliarde EUR au fost subscrise.

În plus, o linie de credit de 320 miliarde EUR ⁽¹⁾ a fost autorizată prin lege pentru a garanta creanțele bancare. Acest sistem de garanții este destinat îmbunătățirii accesului la finanțare al băncilor, în contextul presiunilor puternice la care a fost supusă piața împrumuturilor interbancare de la începutul crizei financiare. Băncile vor plăti o primă pentru garanția guvernamentală a împrumuturilor acordate de acestea și vor furniza garanții.

- (11) Ca răspuns la criza economică, pe 4 decembrie guvernul francez a prezentat un plan de redresare care poate fi descris ca o serie de instrumente echilibrate privind veniturile și cheltuielile, în concordanță cu PERE. Măsurile prevăzute în acest plan includ investiții publice (în principal în întreprinderi publice, infrastructuri, cercetare și apărare), măsuri orientate către piața forței de muncă (precum scutiri de la plata contribuțiilor la asigurările sociale pentru întreprinderile mici pentru noi angajări de personal), sprijin pentru întreprinderi (precum ajutoare sectoriale destinate sectorului locuințelor și industriei de automobile, precum și o accelerare a plăților guvernamentale către întreprinderi, în special IMM-uri) și sprijin pentru puterea de cumpărare a gospodăriilor (în principal, acordarea unei prime de 200 EUR în aprilie 2009 pentru gospodăriile cu venituri mici). Se poate considera că măsurile sunt bine orientate și luate la momentul oportun. Măsurile anunțate sunt temporare, prin urmare reversibile, fără să implice costuri pentru finanțele publice dincolo de anul 2010. De asemenea, guvernul pune în aplicare anumite reforme structurale care se estimează că vor avea un impact pozitiv asupra creșterii economice potențiale și, prin urmare, asupra finanțelor publice pe termen lung. În ceea ce privește piețele de bunuri și servicii, legea susmenționată privind modernizarea economiei are ca obiectiv sporirea creșterii potențiale, mai ales prin promovarea spiritului antreprenorial individual și prin eliminarea barierelor existente în calea concurenței, inclusiv în sectorul vânzării cu amănuntul. În ceea ce privește piața muncii, au fost adoptate, de asemenea, legi noi, mai ales privind flexibilitatea. Legea privind modernizarea pieței forței de muncă, adoptată în iunie 2008 și reprezentând transpunerea primului acord interprofesional al partenerilor sociali, are ca obiectiv dezvoltarea unor contracte mai sigure și în același timp mai flexibile. De asemenea, a fost introdusă o reformă semnificativă a procedurilor de dialog social pentru a facilita încheierea de acorduri cu majoritate de voturi. Aceste măsuri sunt legate de programul de reformă pe termen mediu și de recomandările adresate de Comisie la 28 ianuarie 2009 fiecărui stat membru în cadrul Strategiei de la Lisabona pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă.
- (12) Ca urmare a deteriorării finanțelor publice în 2007 și 2008, când condițiile economice au fost favorabile, orientarea fiscală este expansionistă în 2009 (reflectând răspunsul guvernului francez la PERE), într-un moment nefavorabil din punct de vedere economic. Ulterior, finanțele publice vor fi consolidate conform programului; cu toate acestea, ținând seama de riscurile semnificative la care sunt expuse obiectivele bugetare, care implică un deficit cu mult peste 3 % din PIB în 2009 și 2010, OTM privind un buget echilibrat în termeni structurali nu va fi atins până în 2012.

În acest context, Franța poate diminua riscul depășirii cheltuielilor prin punerea în aplicare și ameliorarea ulterioară a cadrului finanțelor publice, în special în ceea ce privește normele aplicabile cheltuielilor. În final, având în vedere riscurile pe care le prezintă previziunile privind datoria menționată anterior, ponderea datoriei va fi ridicată, reflectând orientarea expansionistă din 2009, și vor fi necesare măsuri decisive în anii următori pentru a contracara această tendință.

- (13) În ceea ce privește cerințele specificate în codul de conduită privind prezentarea de date pentru programele de stabilitate și convergență, programul furnizează toate datele obligatorii, cât și cea mai parte a datelor opționale ⁽²⁾.

Concluzia generală este că progresele insuficiente din perioadele economice mai favorabile și deteriorarea situației economice, mai ales în ultimul trimestru al anului 2008, au condus la un deficit ușor deasupra nivelului de 3 % din PIB în 2008. Pentru a contracara scăderea economică puternică, guvernul a adoptat un plan de redresare în concordanță cu PERE, care conține măsuri bine orientate, temporare și adoptate în timp util. Această expansiune fiscală temporară, în combinație cu puternica încetinire economică, va duce la o accentuare suplimentară a deficitului bugetar în 2009. Ulterior, programul prevede o consolidare a finanțelor publice printr-o orientare restrictivă, mai ales în 2010. Riscurile sunt legate, în special, de previziunile macroeconomice deosebit de favorabile din cadrul programului și de mediul incert din prezent, dar reflectă, de asemenea, caracterul neobligatoriu al normelor privind cheltuielile. Prin urmare, pot fi necesare eforturi suplimentare de consolidare în anii următori, pe măsură ce economia se revigorează. Reformele structurale deja adoptate se estimează că vor contribui la sporirea creșterii economice potențiale, îmbunătățind competitivitatea și sprijinind procesul de consolidare.

⁽¹⁾ Dintre care guvernul a înaintat Comisiei 265 miliarde EUR, pe care aceasta i-a autorizat.

⁽²⁾ Nu se prezintă ipoteze referitoare la ratele dobânzii pe termen scurt și lung.

Având în vedere evaluarea de mai sus, Franța este invitată:

- (i) să pună în aplicare în 2009 măsurile fiscale astfel cum au fost planificate, inclusiv măsurile de stimulare, în conformitate cu PERE și în cadrul SGP, menținând în același timp obiectivul de evitare a unei deteriorări suplimentare a finanțelor publice;
- (ii) în lumină intensificării preconizate a activității economice, să depună eforturi în vederea consolidării în 2010 și, ulterior, să accelereze ritmul ajustării, în vederea asigurării reducerii rapide a deficitului sub valoarea de referință, așezând astfel ponderea datoriei în PIB pe o traiectorie descendentă;
- (iii) să aplice, în mod efectiv, normele existente în materie de cheltuieli și să adopte măsuri suplimentare în vederea garantării respectării obiectivelor multianuale de reducere a cheltuielilor administrației publice la nivelul tuturor subsectoarelor și să aplice în continuare măsuri, în contextul Revizuirii generale a politicilor publice. Să pună în aplicare programul de reformă structurală, în special în ceea ce privește sustenabilitatea sistemului de pensii.

Tabel comparativ al principalelor previziuni macroeconomice și bugetare

		2007	2008	2009	2010	2011	2012
PIB real (variație %)	PS dec. 2008	2,2	1,0	0,2– 0,5	2,0	2,5	2,5
	COM ian. 2009	2,2	0,7	– 1,8	0,4	n.a	n.a
	PS nov. 2007	2– 2,5	2– 2,5	2,5	2,5	2,5	2,5
Inflație IAPC (%)	PS dec. 2008	1,6	3,3	1,5	1¾	1¾	1¾
	COM ian. 2009	1,6	3,2	0,8	1,5	n.a	n.a
	PS nov. 2007	1,4	1,7	1,6	1,6	1,6	1,6
Output gap ⁽¹⁾ (% din PIB potențial)	PS dec. 2008	0,4	– 0,6	– 1,8	– 1,6	– 1,1	– 0,4
	COM ian. 2009 ⁽²⁾	1,8	1,0	– 1,7	– 2,3	n.a	n.a
	PS nov. 2007	– 0,8	– 0,8	– 0,6	– 0,5	– 0,3	0,0
Soldul net față de restul lumii (% din PIB)	PS dec. 2008	– 2,8	– 3,4	– 2,6	– 2,5	– 2,4	– 2,4
	COM ian. 2009	– 2,8	– 3,8	– 4,0	– 3,9	n.a	n.a
	PS nov. 2007	– 2,3	– 2,5	– 2,3	– 2,2	– 2,1	– 2,0
Venituri la bugetul general (% din PIB)	PS dec. 2008	49,7	49,8	49,6	50,0	50,0	50,2
	COM ian. 2009	49,7	49,6	49,4	49,9	n.a	n.a
	PS nov. 2007	50,7	50,4	50,1	50,0	50,0	50,0
Cheltuielile bugetului general (% din PIB)	PS dec. 2008	52,4	52,7	53,5	52,7	52,0	51,3
	COM ian. 2009	52,4	52,7	54,9	54,9	n.a	n.a
	PS nov. 2007	53,2	52,6	51,9	51,2	50,6	49,9
Soldul bugetului general (% din PIB)	PS dec. 2008	– 2,7	– 2,9	– 3,9	– 2,7	– 1,9	– 1,1
	p.m. MoF	– 2,7	– 3,2	– 4,4	– 3,1	– 2,3	– 1,5
	COM ian. 2009	– 2,7	– 3,2	– 5,4	– 5,0	n.a	n.a
	PS nov. 2007	– 2,4	– 2,3	– 1,7	– 1,2	– 0,6	0,0

		2007	2008	2009	2010	2011	2012
Sold primar (% din PIB)	PS dec. 2008	0,1	0,0	- 1,1	0,1	0,9	1,7
	COM ian. 2009	0,1	- 0,3	- 2,6	- 2,1	n.a	n.a
	PS nov. 2007	0,2	0,5	0,9	1,4	2,0	2,5
Sold ajustat ciclic ⁽¹⁾ (% din PIB)	PS dec. 2008	- 2,9	- 2,6	- 3,0	- 1,9	- 1,4	- 0,9
	COM ian. 2009	- 3,5	- 3,7	- 4,6	- 3,8	n.a	n.a
	PS nov. 2007	- 2,0	- 1,9	- 1,4	- 1,0	- 0,4	0,0
Sold structural ⁽²⁾ (% din PIB)	PS dec. 2008	- 2,9	- 2,6	- 3,0	- 1,9	- 1,4	- 0,9
	COM ian. 2009	- 3,6	- 3,8	- 4,6	- 3,8	n.a	n.a
	PS nov. 2007	- 2,0	- 1,9	- 1,4	- 1,0	- 0,4	0,0
Datorie publică brută (% din PIB)	PS dec. 2008	63,9	66,7	69,1	69,4	68,5	66,8
	COM ian. 2009	63,9	67,1	72,4	76,0	n.a	n.a
	PS nov. 2007	64,2	64,0	63,2	61,9	60,2	57,9

Observații:

⁽¹⁾ Deviațiile PIB și soldurile ajustate ciclic din programe, recalculate de serviciile Comisiei pe baza informațiilor din programe.

⁽²⁾ Pe baza unei creșteri potențiale estimate de 1,6 %, 1,4 %, 0,9 % și respectiv 1,0 % în perioada 2007-2010.

⁽³⁾ Sold ajustat ciclic, excluzând măsurile unice și alte măsuri temporare. Măsurile unice și măsurile temporare sunt 0 pe întreaga perioadă (2007-2012), conform celui mai recent program și sunt 0,1 % din PIB în 2007, 0,1 % din PIB în 2008, toate contribuind la reducerea deficitului și 0 în 2009 și 2010, conform previziunilor intermediare ale serviciilor Comisiei din ianuarie 2009.

Surse:

Programul de stabilitate (PS); previziunile intermediare ale serviciilor Comisiei din ianuarie 2009 (COM); calcule efectuate de serviciile Comisiei.

AVIZUL CONSILIULUI
din 10 martie 2009
privind programul de stabilitate actualizat al Greciei pentru perioada 2008-2011

(2009/C 64/02)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1466/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice ⁽¹⁾, în special articolul 5 alineatul (3) (pentru PS),

având în vedere recomandarea Comisiei,

după consultarea Comitetului economic și financiar,

EMITE PREZENTUL AVIZ:

- (1) La 10 martie 2009, Consiliul a examinat programul actualizat de stabilitate al Greciei pentru perioada 2008-2011 ⁽²⁾.
- (2) În ultimul deceniu, Grecia a înregistrat o puternică creștere economică de 4 % pe an. În paralel, dezechilibrele macroeconomice interne și externe s-au accentuat considerabil, fapt care a dus la acumularea rapidă a datoriei externe, iar datoria publică a rămas la niveluri foarte ridicate. Având în vedere impactul actualei crize economice și financiare globale asupra economiei Greciei, reevaluarea implicită a riscurilor pune o presiune și mai mare asupra datoriei.

Conform previziunilor intermediare ale serviciilor Comisiei din ianuarie 2009, creșterea PIB a încetinit în 2008, situându-se la 2,9 % în termeni reali, și se așteaptă o diminuare puternică în 2009, rămânând totuși pozitivă. Cu un deficit bugetar care a rămas din 2007 peste pragul de 3 % din PIB ⁽³⁾ și cu una dintre cele mai ridicate ponderi a datoriei publice din UE, Grecia nu dispune de posibilitatea unui impuls fiscal, pentru a nu pune și mai mult în pericol sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor publice și poziția concurențială a țării. Prin urmare, nu se are în vedere niciun pachet de măsuri de stimulare fiscală. Autoritățile din Grecia au inclus în legea bugetului 2009 unele măsuri care au ca obiectiv menținerea coeziunii sociale, inclusiv beneficii pentru familiile cu venituri mici. Grecia se confruntă cu provocarea de a realiza o consolidare fiscală substanțială, îmbunătățind în același timp finanțele publice și corectând factorii care stau la baza dezechilibrelor economice majore, atât interne cât și externe.

- (3) Scenariul macroeconomic care stă la baza programului preconizează o diminuare a creșterii PIB-ului real de la 3 % în 2008 la 1,1 % în 2009, urmată de o redresare până la o medie de 1,75 % în restul perioadei analizate. Evaluat pe baza informațiilor disponibile în prezent ⁽⁴⁾, acest scenariu macroeconomic se bazează pe ipoteze de creștere optimiste pentru 2009 și pentru perioada ulterioară. În special, consumul privat și, într-o măsură mai redusă, creșterea investițiilor se preconizează că vor rămâne robuste, pe baza unei creșteri a gradului de ocupare a forței de muncă și a unei evaluări optimiste a impactului anumitor inițiative recente de susținerea a investițiilor și de sporire a absorbției

⁽¹⁾ JO L 209, 2.8.1997, p. 1. Documentele la care se face referire în textul de față pot fi consultate la următoarea adresă de internet:

http://ec.europa.eu/economy_finance/about/activities/sgp/main_en.htm

⁽²⁾ La 6 februarie 2009, autoritățile din Grecia au prezentat un addendum la program, care aduce clarificări referitoare la modificările măsurilor de creștere a taxelor/veniturilor fiscale prevăzute în buget și la procesul de reformă bugetară planificat. Addendumul nu introduce nicio modificare a strategiei fiscale prezentate în cadrul programului de stabilitate, atât scenariul macroeconomic, cât și previziunile bugetare rămânând neschimbate.

⁽³⁾ Conform datelor prezentate de autoritățile din Grecia în octombrie 2008 și validate de Eurostat, deficitul bugetar a ajuns la 3,5 % din PIB în 2007, depășind astfel valoarea de referință de 3 % din PIB. Având în vedere încălcarea notificată a valorii de referință din tratat, Comisia a pregătit la 18 februarie 2009 un raport în temeiul articolului 104 alineatul (3) din tratat.

⁽⁴⁾ Evaluarea ia în considerare în calcul previziunile serviciilor Comisiei din ianuarie 2009, dar și alte informații care au devenit disponibile ulterior.

fondurilor structurale ale UE. În plus, declinul activității economice înregistrat de partenerii comerciali ai Greciei, precum și deteriorarea perspectivelor comerciale internaționale prezintă riscuri considerabile pentru scenariul macroeconomic al programului, care reflectă în principal vulnerabilitatea sectorului transportului maritim și al turismului în contextul crizei actuale. Previziunile programului în ceea ce privește inflația par a fi realiste, în timp ce evoluția dezechilibrelor externe pe termen mediu este într-o oarecare măsură optimistă.

- (4) Pentru 2008, deficitul bugetar se estimează la 3,7 % din PIB în versiunea actualizată (inclusiv măsurile unice de reducere a deficitului cu 0,4 % din PIB), ceea ce înseamnă cu $\frac{1}{4}$ puncte procentuale mai mult decât valoarea estimată în previziunile intermediare ale serviciilor Comisiei din ianuarie 2009. Această valoare contrastează cu obiectivul de 1,6 % din PIB, stabilit în actualizarea precedentă. Această deviație de 2 puncte procentuale reflectă atât scăderea veniturilor, cât și depășirea cheltuielilor. În mod concret, veniturile se estimează a fi cu aproximativ 1 punct procentual din PIB mai reduse decât cele prevăzute în buget, mai ales din cauza randamentului mai scăzut decât cel preconizat al măsurilor de stimulare a veniturilor implementate în 2008. Depășirea cheltuielilor se ridică la aproximativ încă 1 punct procentual din PIB, în principal ca urmare a derapajelor în materie de cheltuieli primare curente și, în special, a consumului public și a salariilor mai mari decât cele preconizate.
- (5) Conform versiunii actualizate, obiectivul privind deficitul pentru 2009 este stabilit la 3,7 % din PIB (inclusiv măsurile unice de reducere a deficitului cu 0,5 % din PIB), în concordanță cu previziunile intermediare ale serviciilor Comisiei. În comparație cu obiectivul bugetar stabilit în legea bugetului pentru 2009 aprobată de Parlament la 21 decembrie 2008, acesta reprezintă o revizuire în sens crescător cu 1,75 puncte procentuale din PIB. Noul obiectiv bugetar ține seama de rezultatele bugetare sub așteptări din 2008. De asemenea, acesta reflectă o previziune mai prudentă privind veniturile totale, care sunt revizuite în sens descrescător cu 1 punct procentual din PIB, în timp ce cheltuielile publice sunt revizuite în sens crescător cu 0,4 puncte procentuale din PIB. Cu toate acestea, se prevede că ponderea veniturilor va crește cu aproximativ 1 punct procentual din PIB în 2009, pe baza pachetului legislativ cuprinzând măsuri de creștere a veniturilor fiscale adoptat în septembrie 2008 și inclus în legea bugetului pe 2009. Pentru a garanta atingerea obiectivelor revizuite, versiunea actualizată prevede un număr de măsuri, pe lângă cele incluse în legea bugetului pe 2009, care au ca scop limitarea cheltuielilor publice primare și raționalizarea gestionării cheltuielilor publice. Aceste noi măsuri, care ar urma să fie adoptate în cursul anului 2009, nu sunt detaliate în mod clar în cadrul programului. Orientarea generală a politicii fiscale va fi în mare măsură neutră în 2009.
- (6) Strategia bugetară prezentată în program vizează reducerea deficitului structural de la 4,5 % din PIB în 2008 la 4,3 % în 2009 și la 2,2 % până în 2011, iar obiectivul pe termen mediu (OTM) privind un buget echilibrat în termeni structurali (și anume, sold ajustat ciclic, excluzând măsurile unice și alte măsuri temporare) nu se prevede a fi atins pe durata programului. După stabilirea obiectivului la 3,7 % din PIB în 2009, deficitul global va scădea în perioada acoperită de program la 3,2 % din PIB în 2010 și la 2,6 % din PIB până în 2011. În mod similar soldul primar va atinge un excedent de 1,7 % din PIB până în 2011, comparativ cu 0,8 % în 2009. În termeni structurali, aceasta va duce, în medie, la o îmbunătățire a excedentului de 0,75 puncte procentuale din PIB. Consolidarea bugetară în 2010 și 2011 se bazează, în principal, pe o ambițioasă reducere a cheltuielilor, care nu este, totuși, integral susținută prin măsuri concrete. Datoria publică brută, estimată la 94,6 % din PIB în 2008, este prevăzută să depășească 96 % din PIB în 2009 și 2010, înainte de a reveni la 94,75 % în 2011. Pe lângă accentuarea deficitului și declinul creșterii PIB, la mărirea ponderii datoriei în 2009 contribuie și o semnificativă ajustare stoc-flux.
- (7) Asupra rezultatelor bugetare planează riscuri semnificative. În mod concret, scenariul macroeconomic de bază se întemeiază pe ipoteze de creștere optimiste. Riscurile din 2009 sunt, de asemenea, legate de posibilele derapaje în implementarea obiectivului bugetar revizuit pentru 2009, în special dacă se iau în considerare antecedentele recurente de depășire a cheltuielilor și de scădere a veniturilor. Începând din 2010, riscurile au la bază lipsa de informații privind măsurile de sprijinire a consolidării prevăzute, mai ales în ceea ce privește cheltuielile. În plus, reducerile prevăzute ale anumitor categorii de cheltuieli par a fi, *prima facie*, ambițioase. Riscurile asociate cu evoluția estimată a ponderii datoriei în PIB par să fie, de asemenea, în creștere, având la bază riscurile asociate previziunilor privind deficitul. Aceste riscuri pot fi amplificate de incertitudinea privind ajustările stoc-flux pentru care, ca și în trecut, programul nu oferă informații despre componente. În plus, tranzacțiile financiare cu potențial de amplificare a datoriei din cadrul pachetului de măsuri de sprijinire a sectorului financiar pot antrena creșterea ponderii datoriei în PIB. Programul nu include impactul potențial al acestui pachet financiar asupra evoluției datoriei.

- (8) Previiziunile pe termen lung privind cheltuielile cu pensiile în conformitate cu metoda comună agreeată sunt în pregătire; pe termen lung, este posibil ca impactul îmbătrânirii populației asupra bugetului să fie cu mult peste media din UE. Poziția bugetară din 2008 estimată în program, care este inferioară poziției inițiale din versiunea actualizată anterioară, contribuie la accentuarea impactului bugetar pe termen lung al îmbătrânirii populației. Mai mult, nivelul actual al datoriei publice brute depășește cu mult valoarea de referință din tratat. Reducerea acestuia necesită atingerea unor excedente primare ridicate pe o perioadă îndelungată. Menținerea unor excedente primare ridicate pe termen mediu și reformarea în continuare a sistemului de pensii în vederea ținerii sub control a creșterii semnificative a cheltuielilor datorate îmbătrânirii populației ar contribui la reducerea riscurilor accentuate care amenință sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor publice. Riscurile menționate mai sus, provenind din măsurile de stabilizare a sectorului financiar aplicate de Grecia, ar putea avea un efect negativ asupra sustenabilității finanțelor publice pe termen lung, în principal prin efectul lor asupra datoriei publice, cu toate că unele costuri aferente sprijinului guvernamental ar putea fi recuperate în viitor.
- (9) Cadrul bugetar pe termen mediu rămâne instabil, caracterizat de antecedente slabe. Evoluțiile fiscale din Grecia reflectă un control insuficient al cheltuielilor publice, în timp ce previziunile privind veniturile s-au dovedit a fi sistematic optimiste. În plus, și în ciuda unor progrese înregistrate în ultimii ani, problemele structurale și endemice legate de înregistrările în conturile publice din Grecia au avut un efect negativ asupra controlului eficient și la timp al veniturilor și cheltuielilor. Programul prevede continuarea reformei bugetare în derulare și înregistrarea de progrese în direcția implementării metodei întocmirii bugetului pe programe, în vederea ameliorării monitorizării și gestionării cheltuielilor publice, a creșterii transparenței și a introducerii unei perspective de planificare multianuală în procesul bugetar. Implementarea integrală a reformei procesului bugetar este, totuși, programată pentru 2012.
- (10) Ca răspuns la criza financiară, guvernul grec a adoptat o serie de măsuri în vederea asigurării stabilității sectorului financiar, inclusiv măsura garantării depozitelor până la suma de 100 000 EUR. Pachetul de măsuri constă într-un plan de recapitalizare care pune la dispoziția instituțiilor de credit capital nou în schimbul unor acțiuni preferențiale, un sistem de garantare care acoperă datoriile noi cu scadența între trei luni și trei ani, și un sistem de titluri care oferă obligațiuni de stat instituțiilor de credit eligibile și facilitează accesul acestora la lichidități, în special de la BCE. Suma totală reprezentată de pachetul menționat este de 28 de miliarde de EUR (aproximativ 10 % din PIB).
- (11) În conformitate cu programul, politica fiscală este orientată către restabilirea încrederii investitorilor și soluționarea dezechilibrelor macroeconomice. Dată fiind lipsa marjei de manevră fiscală și având în vedere dezechilibrele macroeconomice majore, guvernul grec nu a adoptat un pachet de măsuri de stimulare pe termen scurt ca răspuns la încetinirea creșterii economice, care ar fi în concordanță cu planul european de redresare economică (PERE). Programul prevede un număr de măsuri structurale, inclusiv măsuri sectoriale specifice în sectorul turismului, fără impact bugetar direct, cum ar fi cele orientate spre susținerea ocupării forței de muncă, sporirea investițiilor, inclusiv a parteneriatelor public-privat, stimularea acordării de împrumuturi IMM-urilor și îmbunătățirea absorbției fondurilor structurale ale UE. Versiunea actualizată include, de asemenea, o serie de alte măsuri de reformă structurală, care fac parte din strategia pe termen lung de ameliorare a calității și sustenabilității finanțelor publice, precum reforma privind gestionarea și controlul cheltuielilor publice și implementarea reformei recent adoptate a sistemului de pensii. Aceste măsuri sunt legate de programul de reformă pe termen mediu și de recomandările adresate de către Comisie la 28 ianuarie 2009 fiecărui stat membru în cadrul Strategiei de la Lisabona pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă.
- (12) Grecia a adoptat un program de consolidare având ca obiectiv limitarea deteriorării finanțelor publice în 2009 și reducerea deficitului bugetar sub pragul de 3 % din PIB până în 2011. Pe baza modificării soldului structural (recalculat), orientarea fiscală generală este în general neutră în 2009 și restrictivă în 2010. Mai precis, programul are ca obiectiv pentru 2010 o ajustare structurală de 1,5 puncte procentuale din PIB și o îmbunătățire structurală suplimentară de aproximativ 0,5 în 2011. Totuși, având în vedere riscurile asociate planurilor bugetare, consolidarea programată poate să nu își atingă obiectivele, iar deficitul global poate rămâne peste valoarea de referință de 3 % din PIB. În lumina dezechilibrelor economice majore, atât interne cât și externe, din economia Greciei, ritmul ajustărilor fiscale este insuficient și nu este integral susținut de măsuri permanente concrete în 2010 și 2011, mai ales în ceea ce privește cheltuielile. În fine, luând în considerare riscurile prezentate de previziunile privind datoria menționată anterior, este posibil ca ponderea datoriei în PIB să crească pe întreaga perioadă a programului, reflectând în principal progresele insuficiente înregistrate în ceea ce privește reducerea deficitului bugetar.

- (13) În ceea ce privește datele necesare specificate în codul de conduită pentru programele de stabilitate și de convergență, programul prezintă o serie de lacune în privința datelor obligatorii și a celor opționale ⁽¹⁾.

Concluzia generală este aceea că programul prevede reducerea deficitului bugetar pe termen mediu, însă nu reușește să soluționeze eficient și la timp dezechilibrele structurale din economia Greciei și să stopeze tendința ascendentă a datoriei publice. Deși strategia de consolidare ulterioară anului 2009 are la bază restrângerea permanentă a cheltuielilor și creșterea veniturilor fiscale, programul nu propune măsuri concrete care să sprijine ajustarea bugetară planificată în 2010 și 2011. În plus, în contextul unei deteriorări acute a mediului economic mondial, strategia bugetară prezintă, de asemenea, riscuri semnificative, ipotezele de creștere care stau la baza scenariului macroeconomic al programului fiind optimiste.

Consolidarea se bazează, într-o oarecare măsură, pe rezultatele luptei împotriva evaziunii fiscale, care este numai parțial susținută prin reforme la nivelul administrației fiscale, în timp ce reducerile planificate ale cheltuielilor sunt parțial contracarate de planuri de creștere a salariilor și a transferurilor sociale. În vederea unor finanțe publice solide și sustenabile în Grecia, este de o importanță majoră să se accentueze consolidarea fiscală, pe baza unor măsuri permanente de control al cheltuielilor primare curente, inclusiv a salariilor din sectorul public. În plus, ajustarea prevăzută în cadrul programului este numai parțial susținută de politici structurale care să amelioreze calitatea finanțelor publice. Natura structurală a factorilor care stau la baza pierderii competitivității și a agravării dezechilibrelor externe necesită urgent implementarea unor reforme structurale îndrăznețe. Pe termen lung, nivelul de îndatorare, care este încă unul dintre cele mai mari din UE, coroborat cu creșterea prevăzută a cheltuielilor legate de îmbătrânirea populației, va afecta negativ sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor publice.

Având în vedere evaluarea de mai sus, Grecia este invitată:

- (i) să își accentueze substanțial traiectoria consolidării fiscale încă din 2009, prin măsuri permanente bine explicate de reducere a cheltuielilor curente, inclusiv o politică prudentă de salarizare în domeniul public, contribuind astfel la reducerea necesară a ponderii datoriei în PIB;
- (ii) să se asigure că măsurile de consolidare fiscală sunt, de asemenea, orientate către ameliorarea calității finanțelor publice, în cadrul unui program cuprinzător de reformă, având în vedere ajustarea economică necesară, în scopul recuperării pierderilor suferite în domeniul competitivității și al soluționării dezechilibrelor externe existente;
- (iii) să implementeze rapid politicile de reformă în domeniul administrației fiscale și să amelioreze în continuare funcționarea procedurii bugetare prin creșterea transparenței acesteia, prin definirea strategiei bugetare pe termen mai lung și prin punerea în aplicare a unor mecanisme de monitorizare, control și ameliorare a eficienței cheltuielilor primare curente;
- (iv) având în vedere nivelul tot mai ridicat de îndatorare și creșterea prevăzută a cheltuielilor generate de îmbătrânirea populației, să îmbunătățească sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor publice prin continuarea reformelor actuale ale sistemului de sănătate și ale sistemului de pensii.

De asemenea, Grecia este îndemnată să îmbunătățească guvernanta statistică și calitatea datelor statistice, și este invitată să îmbunătățească respectarea cerințelor din codul de conduită privind prezentarea de date.

Tabel comparativ al principalelor previziuni macroeconomice și bugetare

		2007	2008	2009	2010	2011
PIB real (variație %)	PS ian. 2009	4,0	3,0	1,1	1,6	2,3
	COM ian. 2009	4,0	2,9	0,2	0,7	n.a.
	PS dec. 2007	4,1	4,0	4,0	4,0	n.a.

⁽¹⁾ Mai concret, nu sunt furnizate cheltuielile publice pe funcții, informații privind evoluția datoriei și componentele ajustării stoc-flux (diferențele dintre lichidități și angajamente, acumularea netă a activelor financiare, efectele evaluării și altele), activele financiare lichide și nici datoria financiară netă.

		2007	2008	2009	2010	2011
Inflație IAPC (%)	PS ian. 2009	3,0	4,3	2,6	2,5	2,4
	COM ian. 2009	3,0	4,3	2,5	2,7	n.a.
	PS dec. 2007	2,9	2,8	2,7	2,6	n.a.
Output gap ⁽¹⁾ (% din PIB potențial)	PS ian. 2009	2,2	1,9	0,3	- 0,8	- 1,0
	COM ian. 2009 ⁽²⁾	3,0	2,8	0,5	- 1,2	n.a.
	PS dec. 2007	1,3	1,2	1,2	n.a.	n.a.
Soldul net față de restul lumii (% din PIB)	PS ian. 2009	- 12,1	- 12,8	- 11,4	- 10,8	- 10,0
	COM ian. 2009	- 12,1	- 11,7	- 11,2	- 11,6	n.a.
	PS dec. 2007	- 12,8	- 12,7	- 12,5	- 12,2	n.a.
Venituri la bugetul general (% din PIB)	PS ian. 2009	39,9	40,0	41,0	41,1	41,2
	COM ian. 2009	40,0	39,9	40,8	40,0	n.a.
	PS dec. 2007	39,9	41,1	41,7	42,3	n.a.
Cheltuielile bugetului general (% din PIB)	PS ian. 2009	43,4	43,7	44,7	44,3	43,8
	COM ian. 2009	43,4	43,4	44,5	44,2	n.a.
	PS dec. 2007	42,6	42,7	42,5	42,3	n.a.
Soldul bugetului general (% din PIB)	PS ian. 2009	- 3,5	- 3,7	- 3,7	- 3,2	- 2,6
	COM ian. 2009	- 3,5	- 3,4	- 3,7	- 4,2	n.a.
	PS dec. 2007	- 2,7	- 1,6	- 0,8	0,0	n.a.
Sold primar (% din PIB)	PS ian. 2009	0,6	0,3	0,8	1,2	1,7
	COM ian. 2009	0,6	0,6	0,6	0,0	n.a.
	PS dec. 2007	1,2	2,4	3,1	3,8	n.a.
Sold ajustat ciclic ⁽¹⁾ (% din PIB)	PS ian. 2009	- 4,4	- 4,5	- 3,8	- 2,8	- 2,2
	COM ian. 2009	- 4,8	- 4,7	- 3,9	- 3,7	n.a.
	PS dec. 2007	- 3,4	- 2,4	- 2,3	n.a.	n.a.

		2007	2008	2009	2010	2011
Sold structural ^(?) (% din PIB)	PS ian. 2009	- 4,4	- 4,5	- 4,3	- 2,8	- 2,2
	COM ian. 2009	- 4,6	- 5,0	- 4,7	- 3,7	n.a.
	PS dec. 2007	- 3,1	- 2,4	- 2,3	n.a.	n.a.
Datorie publică brută (% din PIB)	PS ian. 2009	94,8	94,6	96,3	96,1	94,7
	COM ian. 2009	94,8	94,0	96,2	98,4	n.a.
	PS dec. 2007	93,4	91,0	87,3	82,9	n.a.

Observații:

- (¹) Output gaps (deviațiile PIB) și soldurile ajustate ciclic în conformitate cu programele, recalulate de serviciile Comisiei pe baza informațiilor din programe.
- (²) Pe baza unei creșteri potențiale estimate de 3,2 %, 2,5 %, 2,7 % și 2,8 % respectiv, în perioada 2008-2011.
- (³) Sold ajustat ciclic, excluzând măsurile unice și alte măsuri temporare. Măsurile unice și alte măsuri temporare reprezintă 0,4 % din PIB în 2008 și 0,5 % în 2009 (toate conduc la reducerea deficitului) conform celui mai recent program și 0,4 % din PIB în 2008 și 0,8 % în 2009 (toate conduc la reducerea deficitului) conform previziunilor intermediare din ianuarie ale serviciilor Comisiei.

Surse:

Programul de stabilitate (PS); previziunile intermediare ale serviciilor Comisiei din ianuarie 2009 (COM); calculele serviciilor Comisiei.

II

*(Comunicări)*COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚII ȘI ORGANE ALE UNIUNII
EUROPENE

COMISIE

Non-opoziție la o concentrare notificată**(Cazul COMP/M.5433 — Sanacorp/V.D. Linde)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

(2009/C 64/03)

La data 4 martie 2009, Comisia a decis să nu se opună concentrării notificate menționate mai sus și să o declare compatibilă cu piața comună. Această decizie se bazează pe articolul 6(1)(b) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului. Textul integral al deciziei este disponibil numai în germană și va fi făcut public după ce vor fi eliminate orice secrete de afaceri pe care le-ar putea conține. Va fi disponibil:

- pe paginile DG Concurență de pe site-ul web Europa (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Acest site web oferă diverse facilități care permit localizarea deciziilor de fuziune individuale, inclusiv întreprinderea, numărul cazului, data și indexurile sectoriale,
- în format electronic, pe site-ul EUR-Lex cu numărul de document 32009M5433. EUR-Lex permite accesul on-line la legislația europeană (<http://eur-lex.europa.eu>).

Non-opoziție la o concentrare notificată**(Cazul COMP/M.5438 — NBC Universal/De Agostini Communications/IMI Investimenti/Cattleya)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

(2009/C 64/04)

La data 2 martie 2009 Comisia a decis să nu se opună concentrării notificate menționate mai sus și să o declare compatibilă cu piața comună. Această decizie se bazează pe articolul 6(1)(b) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului. Textul integral al deciziei este disponibil numai în engleză și va fi făcut public după ce vor fi eliminate orice secrete de afaceri pe care le-ar putea conține. Va fi disponibil:

- pe paginile DG Concurență de pe site-ul web Europa (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Acest site web oferă diverse facilități care permit localizarea deciziilor de fuziune individuale, inclusiv întreprinderea, numărul cazului, data și indexurile sectoriale,
- în format electronic, pe site-ul EUR-Lex cu numărul de document 32009M5438. EUR-Lex permite accesul on-line la legislația europeană (<http://eur-lex.europa.eu>).

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI
ORGANELE UNIUNII EUROPENE

COMISIE

Rata de schimb a monedei euro ⁽¹⁾

18 martie 2009

(2009/C 64/05)

1 euro =

Moneda	Rata de schimb	Moneda	Rata de schimb		
USD	dolar american	1,3130	AUD	dolar australian	1,9840
JPY	yen japonez	128,94	CAD	dolar canadian	1,6563
DKK	coroana daneză	7,4508	HKD	dolar Hong Kong	10,1787
GBP	lira sterlină	0,93910	NZD	dolar neozeelandez	2,4753
SEK	coroana suedeză	10,9630	SGD	dolar Singapore	2,0004
CHF	franc elvețian	1,5332	KRW	won sud-coreean	1 859,60
ISK	coroana islandeză		ZAR	rand sud-african	12,9205
NOK	coroana norvegiană	8,8090	CNY	yuan renminbi chinezesc	8,9740
BGN	leva bulgărească	1,9558	HRK	kuna croată	7,4395
CZK	coroana cehă	26,988	IDR	rupia indoneziană	15 677,22
EEK	coroana estoniană	15,6466	MYR	ringgit Malaiezia	4,8351
HUF	forint maghiar	301,70	PHP	peso Filipine	63,480
LTL	litas lituanian	3,4528	RUB	rubla rusească	45,1795
LVL	lats leton	0,7075	THB	baht thailandez	47,025
PLN	zlot polonez	4,5427	BRL	real brazilian	2,9982
RON	leu românesc nou	4,2965	MXN	peso mexican	18,5133
TRY	lira turcească	2,2459	INR	rupie indiană	67,3440

(¹) Sursă: rata de schimb de referință publicată de către Banca Centrală Europeană.

INFORMĂRI PROVENIND DE LA STATELE MEMBRE

Actualizare a listei permiselor de ședere menționate la articolul 2 alineatul (15) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO C 247, 13.10.2006, p. 1, JO C 153, 6.7.2007, p. 5, JO C 192, 18.8.2007, p. 11, JO C 271, 14.11.2007, p. 14, JO C 57, 1.3.2008, p. 31, JO C 134, 31.5.2008, p. 14, JO C 207, 14.8.2008, p. 12, JO C 331, 21.12.2008, p. 13, JO C 3, 8.1.2009, p. 5)

(2009/C 64/06)

Publicarea listei permiselor de ședere menționate la articolul 2 alineatul (15) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) se bazează pe informațiile comunicate Comisiei de către statele membre în conformitate cu articolul 34 din Codul Frontierelor Schengen.

În afară de publicarea listei în Jurnalul Oficial, pe site-ul internet al Direcției Generale Justiție, Libertate și Securitate este disponibilă o actualizare lunară a acesteia.

AUSTRIA

Înlocuirea listei publicate în JO C 192, 18.8.2007

— Gewöhnlicher Sichtvermerk gemäß § 6 Abs. 1 Z. 1 FrG 1992 (von Inlandsbehörden sowie Vertretungsbehörden bis 31 Dezember 1992 in Form eines Stempels ausgestellt)

[Viză obișnuită eliberată în temeiul articolului 6 alineatul (1) prima teză din Legea privind străinii din 1992 (eliberată până la 31 decembrie 1992 de autoritățile austriece și de reprezentanțele Austriei în străinătate sub formă de ștampilă)]

— Aufenthaltstitel in Form einer grünen Vignette bis Nr. 790.000

(Permis de ședere sub formă de autocolant verde până la nr. 790.000)

— Aufenthaltstitel in Form einer grün-weißen Vignette ab Nr. 790.001

(Permis de ședere sub formă de autocolant verde și alb de la nr. 790.001)

— Aufenthaltstitel in Form der Vignette entsprechend der Gemeinsamen Maßnahme 97/11/II des Rates vom 16. Dezember 1996, Amtsblatt L 7 vom 10. Januar 1997 zur einheitlichen Gestaltung der Aufenthaltstitel (in Österreich ausgegeben im Zeitraum 1. Januar 1998 bis 31. Dezember 2004)

[Permis de ședere sub formă de autocolant în conformitate cu acțiunea comună din 16 decembrie 1996 adoptată de Consiliu (97/11/II), JO L 7, 10.1.1997, privind un format uniform pentru permisele de ședere (eliberat în Austria între 1 ianuarie 1998 și 31 decembrie 2004)]

— Aufenthaltstitel „Niederlassungsnachweis“ im Kartenformat ID1 entsprechend der Gemeinsamen Maßnahmen aufgrund der Verordnung (EG) Nr. 1030/2002 des Rates vom 13. Juni 2002 zur einheitlichen Gestaltung des Aufenthaltstitels für Drittstaatsangehörige (in Österreich ausgegeben im Zeitraum 1. Januar 2003 bis 31. Dezember 2005)

[Permis de ședere „dovadă de stabilire” sub formă de carte de identitate ID1 în conformitate cu acțiunea comună adoptată pe baza Regulamentului (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului din 13 iunie 2002 de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe (eliberat de Austria între 1 ianuarie 2003 și 31 decembrie 2005)]

— Aufenthaltstitel in Form der Vignette entsprechend der Gemeinsamen Maßnahmen aufgrund der Verordnung (EG) Nr. 1030/2002 des Rates vom 13. Juni 2002 zur einheitlichen Gestaltung des Aufenthaltstitels für Drittstaatsangehörige (in Österreich ausgegeben im Zeitraum 1. Januar 2005 bis 31. Dezember 2005)

[Permis de ședere sub formă de autocolant în conformitate cu acțiunea comună bazată pe Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului din 13 iunie 2002 de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe (eliberat de Austria între 1 ianuarie 2005 și 31 decembrie 2005)]

- Aufenthaltstitel „Niederlassungsbewilligung“, „Familienangehöriger“, „Daueraufenthalt-EG“, „Daueraufenthalt-Familienangehöriger“ und „Aufenthaltsbewilligung“ im Kartenformat ID1 entsprechend der Gemeinsamen Maßnahmen aufgrund der Verordnung (EG) Nr. 1030/2002 des Rates vom 13. Juni 2002 zur einheitlichen Gestaltung des Aufenthaltstitels für Drittstaatsangehörige (in Österreich ausgegeben seit 1. Januar 2006)

[Permis de ședere „autorizație de stabilire“, „membru de familie“, „ședere permanentă — CE“, „ședere permanentă — membru de familie“ și „autorizație de ședere“ sub formă de carte de identitate ID1 în conformitate cu acțiunea comună adoptată pe baza Regulamentului (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului din 13 iunie 2002 de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe (eliberat de Austria începând cu 1 ianuarie 2006)]

Der Bezeichnung der Aufenthaltstitel „Niederlassungsbewilligung“ und „Aufenthaltsbewilligung“ sind der jeweilige Aufenthaltszweck beigefügt. Eine „Niederlassungsbewilligung“ kann nur für folgende Zwecke erteilt werden: „Schlüsselkraft“, „ausgenommen Erwerbstätigkeit“, „unbeschränkt“, „beschränkt“ sowie „Angehöriger“.

[Denumirea permiselor „Niederlassungsbewilligung“ (autorizație de stabilire) și „Aufenthaltsbewilligung“ (autorizație de ședere) este însoțită de scopul pentru care a fost autorizată stabilirea, respectiv șederea. „Niederlassungsbewilligung“ (autorizație de stabilire) se poate elibera numai pentru următoarele scopuri: „Schlüsselkraft“ (lucrător care deține o funcție-cheie) „ausgenommen Erwerbstätigkeit“ (activitate neremunerată), „unbeschränkt“ (drept de ședere cu durată nelimitată), „beschränkt“ (drept de ședere cu durată limitată) și „Angehöriger“ (membru de familie).]

Eine „Aufenthaltsbewilligung“ kann für folgende Zwecke erteilt werden: „Rotationsarbeitskraft“, „Betriebsentsandter“, „Selbständiger“, „Künstler“, „Sonderfälle unselbständiger Erwerbstätigkeit“, „Schüler“, „Studierender“, „Sozialdienstleistender“, „Forscher“, „Familiengemeinschaft“ sowie „Humanitäre Gründe“.

[„Aufenthaltsbewilligung“ (autorizație de ședere) se poate elibera pentru următoarele scopuri: „Rotation-sarbeitskraft“ (lucrător în sistemul rotației posturilor), „Betriebsentsandter“ (lucrător detașat), „Selbständiger“ (lucrător care desfășoară o activitate independentă), „Künstler“ (artist), „Sonderfälle unselbständiger Erwerbstätigkeit“ (tipuri speciale de activitate remunerată), „Schüler“ (elev), „Studierender“ (student), „Sozialdienstleistender“ (prestator de servicii sociale), „Forscher“ (cercetător), „Familiengemeinschaft“ (reunificare familială) și „Humanitäre Gründe“ (motive umanitare).]
- „Daueraufenthaltskarte“ zur Dokumentation des gemeinschaftsrechtlichen Aufenthalts- und Niederlassungsrechtes für Angehörige von freizügigkeits-berechtigten EWR-Bürgern gem. § 54 NAG 2005

[„Daueraufenthaltskarte“ (carte de ședere permanentă) eliberată pentru a atesta un drept comunitar de ședere și de instalare pentru membrii de familie ai resortisanților SEE care au dreptul la liberă circulație în temeiul articolului 54 din Legea privind stabilirea și șederea (NAG) din 2005]
- „Bestätigung über den Antrag auf Verlängerung des Aufenthaltstitels“ in Form einer Vignette aufgrund § 24/1 NAG 2005

[„Confirmare a depunerii cererii de prelungire a permisului de ședere“ sub formă de autocolant, eliberată în temeiul articolului 24 alineatul (1) din Legea privind stabilirea și șederea (NAG) din 2005]
- Lichtbildausweis im Kartenformat für Träger von Privilegien und Immunitäten in den Farben rot, gelb, blau, grün, braun, grau und orange, ausgestellt vom Bundesministerium für auswärtige Angelegenheiten.

(Carte de identitate cu fotografie pentru beneficiarii de privilegii și imunități, de culoare roșie, galbenă și albastră, eliberată de Ministerul Afacerilor Externe)
- Lichtbildausweis im Kartenformat für Träger von Privilegien und Immunitäten in den Farben rot, gelb, blau, grün, braun, grau und orange, ausgestellt vom Bundesministerium für auswärtige Angelegenheiten.

(Carte de identitate cu fotografie pentru beneficiarii de privilegii și imunități, de culoare roșie, galbenă, albastră, verde, maro, gri și portocalie, eliberată de Ministerul Afacerilor Externe)
- Konventionsreisepass in Buchform im Format ID 3 (in Österreich ausgegeben im Zeitraum 1. Januar 1996 bis 27. August 2006)

[Document de călătorie pe hârtie format ID 3 (eliberat de Austria între 1 ianuarie 1996 și 27 august 2006)]
- Konventionsreisepass in Buchform im Format ID 3 mit integrierem elektronischen Mikrochip (in Österreich ausgegeben seit 28. August 2006)

[Document de călătorie pe hârtie format ID 3 cu microcip electronic integrat (eliberat de Austria din 28 august 2006)]
- Fremdenpass in Buchform im Format ID 3 (in Österreich ausgegeben im Zeitraum 1. Januar 1996 bis 27. August 2006)

[Pașaport pentru străini pe hârtie format ID 3 (eliberat de Austria între 1 ianuarie 1996 și 27 august 2006)]

- Fremdenpass in Buchform im Format ID 3 mit integriertem elektronischen Mikrochip (in Österreich ausgegeben seit 28. August 2006)

[Pașaport pentru străini pe hârtie format ID 3 cu microcip electronic integrat (eliberat de Austria din 28 august 2006)]

Sonstige Dokumente, die zum Aufenthalt in Österreich oder zur Wiedereinreise nach Österreich berechtigen:

(Alte documente care îi dau titularului drept de ședere în Austria sau îi dau dreptul de a reintra în Austria:)

Liste der Reisenden für Schülerreisen innerhalb der Europäischen Union im Sinne des Beschlusses des Rates vom 30. November 1994 über die gemeinsame Maßnahme über Reiseerleichterungen für Schüler von Drittstaaten mit Wohnsitz in einem Mitgliedstaat

(Listă a participanților la o excursie școlară pe teritoriul Uniunii Europene, în sensul Deciziei Consiliului din 30 noiembrie 1994 privind o acțiune comună în ceea ce privește facilitățile de călătorie pentru elevii din țările terțe care își au reședința într-un stat membru)

Actualizare a modelurilor de permise eliberate de ministerele afacerilor externe ale statelor membre membrilor acreditați ai misiunilor diplomatice și ai reprezentanțelor consulare, precum și familiilor acestora, astfel cum sunt menționate la articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO C 247, 13.10.2006, p. 85, JO C 153, 6.7.2007, p. 15)

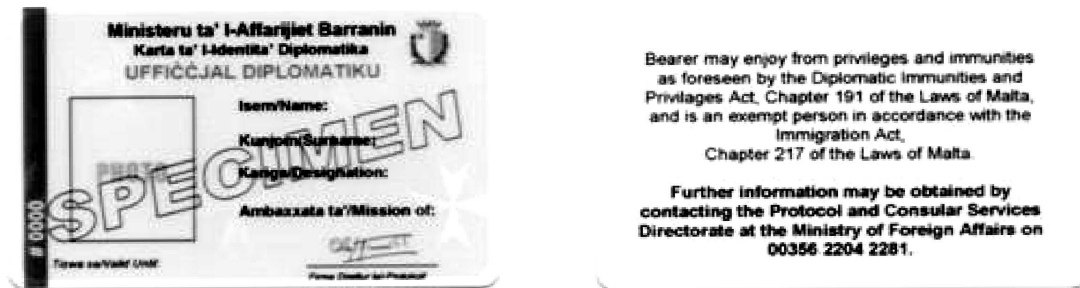
(2009/C 64/07)

Publicarea a modelurilor de permise eliberate de ministerele afacerilor externe ale statelor membre membrilor acreditați ai misiunilor diplomatice și ai reprezentanțelor consulare, precum și familiilor acestora, astfel cum sunt menționate la articolul 19 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) se bazează pe informațiile comunicate Comisiei de către statele membre în conformitate cu articolul 34 din Codul Frontierelor Schengen.

În afară de publicarea lor în Jurnalul Oficial, pe site-ul internet al Direcției Generale Justiție, Libertate și Securitate este disponibilă o actualizare lunară a acestora.

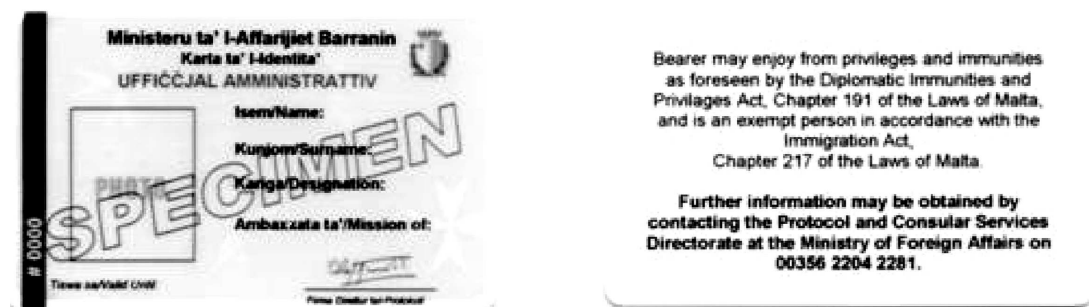
MALTA

1.

Eliberat șefilor de misiune, membrilor misiunilor care au grad diplomatic, soților/soțiilor acestora, precum și copiilor lor cu vârsta între 18 și 21 de ani care fac parte din gospodăria acestora.

2.

Eliberat membrilor personalului administrativ și tehnic al misiunilor, soților/soțiilor acestora, precum și copiilor lor cu vârsta între 18 și 21 de ani care fac parte din gospodăria acestora.

3.

Bearer may enjoy from privileges and immunities as foreseen by the Diplomatic Immunities and Privileges Act, Chapter 191 of the Laws of Malta, and is an exempt person in accordance with the Immigration Act, Chapter 217 of the Laws of Malta.

Further information may be obtained by contacting the Protocol and Consular Services Directorate at the Ministry of Foreign Affairs on 00356 2204 2281.

Eliberat membrilor organizațiilor internaționale aprobate de Guvernul Maltei, precum și soților/soțiilor acestora și copiilor lor cu vârsta între 18 și 21 de ani care fac încă parte din gospodăria acestora.

4.

Bearer may enjoy from privileges and immunities as foreseen by the Diplomatic Immunities and Privileges Act, Chapter 191 of the Laws of Malta, and is an exempt person in accordance with the Immigration Act, Chapter 217 of the Laws of Malta.

Further information may be obtained by contacting the Protocol and Consular Services Directorate at the Ministry of Foreign Affairs on 00356 2204 2281.

Eliberat consulilor onorifici ai altor țări în Malta.

5.

Bearer may enjoy from privileges and immunities as foreseen by the Diplomatic Immunities and Privileges Act, Chapter 191 of the Laws of Malta, and is an exempt person in accordance with the Immigration Act, Chapter 217 of the Laws of Malta.

Further information may be obtained by contacting the Protocol and Consular Services Directorate at the Ministry of Foreign Affairs on 00356 2204 2281.

Eliberat consulilor onorifici maltezi.

Actualizare a listei punctelor de trecere a frontierei menționate la articolul 2 alineatul (8) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO C 316, 28.12.2007, p. 1, JO C 134, 31.5.2008, p. 16, JO C 177, 12.7.2008, p. 9, JO C 200, 6.8.2008, p. 10, JO C 331, 31.12.2008, p. 13, JO C 3, 8.1.2009, p. 10, JO C 37, 14.2.2009, p. 10)

(2009/C 64/08)

Publicarea listei punctelor de trecere a frontierei menționate la articolul 2 alineatul (8) din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) se bazează pe informațiile comunicate Comisiei de către statele membre în conformitate cu articolul 34 din Codul Frontierelor Schengen.

În afară de publicarea listei în Jurnalul Oficial, pe site-ul internet al Direcției Generale Justiție, Libertate și Securitate este disponibilă o actualizare lunară a acesteia.

SUEDIA

Modificarea informațiilor publicate în JO C 316, 28.12.2007

Frontiere aeriene

Un nou punct de trecere a frontierei (a fost deschis la 1 februarie 2009):

Aeroportul Pajala-Ylläs (în municipalitatea Pajala)

INFORMĂRI REFERITOARE LA SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE A AELS

Invitație de a prezenta observații în temeiul articolului 1 alineatul (2) din partea I a Protocolului 3 la Acordul între statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție cu privire la ajutorul de stat acordat Fondului islandez de finanțare a locuințelor (Icelandic Housing Financing Fund) sub forma plății unei prime de garantare de stat

(2009/C 64/09)

Prin Decizia nr. 406/08/COL din 27 iunie 2008, reprodusă în versiunea lingvistică autentică în paginile care urmează acestui rezumat, Autoritatea AELS de Supraveghere a inițiat procedura prevăzută la articolul 1 alineatul (2) din partea I a Protocolului 3 la Acordul între statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție. Autoritățile islandeze au primit, spre informare, o copie a deciziei respective.

Prin prezenta, Autoritatea AELS de Supraveghere invită statele AELS, statele membre ale UE și părțile interesate să prezinte observații privind măsura în cauză în termen de o lună de la data publicării prezentei comunicări, la adresa:

Autorité de surveillance AELE
Greffé
35, rue Belliard
1040 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Observațiile vor fi comunicate autorităților islandeze. Păstrarea confidențialității privind identitatea părții interesate care prezintă observațiile poate fi solicitată în scris, precizându-se motivele care stau la baza solicitării.

REZUMAT

Fondul de finanțare a locuințelor (Housing Financing Fund, denumit în continuare „HFF”), care operează pe piața islandeză a împrumuturilor ipotecare, este o instituție de stat de drept public. În virtutea acestui statut, acesta beneficiază, în conformitate cu principiile generale ale dreptului public islandez, de o garanție de stat pentru toate obligațiile sale, fără să existe vreo dispoziție legală specifică în acest sens.

Această garanție este anterioară intrării în vigoare a Acordului SEE la 1 ianuarie 1994. Garanția în sine nu va fi examinată conform procedurilor în vigoare privind ajutoarele noi, ci conform procedurilor aplicate cu privire la ajutoarele existente. Procedura actuală ia în considerare faptul că HFF este exonerat de plata unei prime de garantare pe care alte organisme cu o organizare similară sunt obligate să o plătească. Conform Legii nr. 121/1997 și modificărilor sale ulterioare (Legea nr. 70/2000 și Legea nr. 180/2000), astfel de instituții trebuie să plătească prime de garantare. Prima percepută în prezent este de 0,0625 % pe trimestru pentru angajamentele restante.

Conform concluziilor preliminare ale Autorității AELS de Supraveghere (denumită în continuare „Autoritatea”), exonerarea HFF de plata unei prime de garantare reprezintă ajutor de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din acordul SEE. În plus, Autoritatea are îndoieli cu privire la compatibilitatea acestei exonerări cu dispozițiile acordului. Derogările prevăzute la articolul 61 alineatele (2) și (3) nu par să fie aplicabile. De asemenea, Autoritatea nu consideră că articolul 59 alineatul (2) din Acordul SEE s-ar aplica sistemului general de împrumut gestionat de HFF.

În timp ce anumite împrumuturi pentru finanțarea locuințelor pot fi definite ca servicii de interes economic general în sensul articolului 59 alineatul (2) și, prin urmare, pot beneficia eventual de ajutor, concluzia preliminară a Autorității este că sistemul general de împrumut al HFF este prea larg pentru a îndeplini condițiile

prevăzute la articolul 59 alineatul (2). Autoritatea nu a primit nicio informație care să îi dea motive să considere că piața nu ar fi în măsură să permită acordarea de împrumuturi pentru finanțarea locuințelor în general rezonabile. Conform sistemului general de împrumut al HFF, împrumuturile pot fi acordate oricui, indiferent de venituri și active sau de valoarea și mărimea locuinței care face obiectul finanțării. De asemenea, pot fi acordate împrumuturi oriunde, indiferent de disponibilitatea împrumuturilor pentru locuințe la nivel local.

În măsura în care concluziile preliminare ale autorității se regăsesc și în decizia finală a acesteia, ajutoarele ilegale vor trebui recuperate.

Decizia de a iniția procedura nu aduce atingere deciziei finale a autorității.

Orice parte interesată este invitată să prezinte observații Autorității în termen de o lună de la publicarea deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și în Suplimentul SEE.

EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY DECISION

No 406/08/COL

of 27 June 2008

**to initiate the formal investigation procedure with regard to the relief of the Icelandic Housing Financing Fund from payment of a State guarantee premium
(Iceland)**

THE EFTA SURVEILLANCE AUTHORITY ⁽¹⁾,

Having regard to the Agreement on the European Economic Area ⁽²⁾, in particular to Articles 59, 61 to 63 and Protocol 26 thereof,

Having regard to the Agreement between the EFTA States on the establishment of a Surveillance Authority and a Court of Justice ⁽³⁾, in particular to Article 24 thereof,

Having regard to Article 1(2) of Part I and Articles 4(4) and 6 of Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement ⁽⁴⁾,

Having regard to the Authority's Guidelines ⁽⁵⁾ on the application and interpretation of Articles 61 and 62 of the EEA Agreement,

Having regard to the Authority's Decision No 195/04/COL of 14 July 2004 on the implementing provisions referred to under Article 27 of Part II of Protocol 3 ⁽⁶⁾,

Having regard to the Authority's Decision No 405/08/COL of 27 June 2008 close the formal investigation procedure with regard to the Icelandic Housing Financing Fund ⁽⁷⁾,

Whereas:

I. FACTS

1. Procedure

By letter dated 28 September 2007 (Event No 442805), the Authority requested information from the Icelandic authorities regarding State guarantees and the obligation to pay a State guarantee premium under the Act on State Guarantees. By letter from the Icelandic Mission to the European Union dated 24 October 2007, forwarding the letter from the Icelandic Ministry of Finance of the same date, received and registered by the Authority on 25 October 2007 (Events No 448739 and 449598), the Icelandic authorities responded to this request.

⁽¹⁾ Hereinafter referred to as the Authority.

⁽²⁾ Hereinafter referred to as the EEA Agreement.

⁽³⁾ Hereinafter referred to as the Surveillance and Court Agreement.

⁽⁴⁾ Hereinafter referred to as Protocol 3.

⁽⁵⁾ Guidelines on the application and interpretation of Articles 61 and 62 of the EEA Agreement and Article 1 of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, adopted and issued by the Authority on 19 January 1994, published in the *Official Journal of the European Union* (hereinafter referred to as OJ) L 231 and EEA Supplement No 32 of 3 September 1994. The Guidelines were last amended on 19 December 2007. Hereinafter referred to as the State Aid Guidelines. The updated version of the State Aid Guidelines is published on the Authority's website: <http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldstateaid/guidelines/>

⁽⁶⁾ Published in OJ C 139, 25.5.2006, p. 57 and EEA Supplements No 26 of 25 May 2006.

⁽⁷⁾ Not published yet. The non-confidential full text of the Decision will be available at: www.eftasurv.int/fieldofwork/fieldstateaid/stateaidregistry/

The case was subject to discussions between the representatives of the Authority and the Icelandic Government on 7 September 2007 in Brussels and on 29 October 2007 in Reykjavik as well as between the representatives of the Authority and the complainant, the Icelandic Financial Services Association, in a meeting on 6 March 2008 in Brussels.

2. Description of the relevant Icelandic law provisions

2.1. Introduction

The Housing Financing Fund (hereafter referred to as the HFF) is a State institution governed by public law, cf. Article 4 of the Housing Act No 44/1998 (*lög um húsnæðismál*). As such, it enjoys, under the general principles of Icelandic public law, a State guarantee on all its obligations without any special legal provision to that effect. The same applied to its predecessor, the State Housing Agency, and the State Building Fund and the Workers' Housing Fund operated by the Agency as well as the State Housing Board, cf. Act No 97/1993 on the State Housing Agency (*lög um Húsnæðisstofnun ríkisins*).

On 1 January 1999, the Housing Act No 44/1998 entered into force. Under the terms of the Housing Act, the Housing Financing Fund replaced the former State Housing Agency and took over its predecessor's obligations. Furthermore, the State Building Fund and the Workers' Housing Fund were merged and taken over by the HFF ⁽¹⁾.

2.2. Act No 37/1961 on State Guarantees, as amended by Act No 65/1988

Act No 68/1987 introduced an obligation to pay a guarantee premium to the State for State guarantees that were not subject to the risk premium. Article 8 of the Act No 37/1961 on State Guarantees (*lög um ríkisábyrgðir*), as subsequently amended by Act No 65/1988 on State Guarantees, (*lög um breyting á lögum nr. 37/1961, um ríkisábyrgðir, með síðari breytingum*) required banks, credit funds, financial institutions, enterprises and other such entities that, according to law, enjoy a State guarantee whether through the ownership of the State or other reasons, to pay a guarantee premium to the State as regards their commitments towards foreign entities. In contrast, no similar premium was imposed on domestic commitments at the time of the entry into force of the EEA Agreement in Iceland on 1 January 1994.

The premium was set at 0,0625 % per quarter on the principal of foreign commitments based on their average for each period, cf. paragraph 2 of Article 8. Loans for which a risk premium had been paid, certain export guarantees and commitments due to credit balance in domestic currency accounts did not constitute basis for calculation of the guarantee premium, cf. paragraph 2 of Article 9 of the Act.

In its submission of 24 October 2007, the Icelandic Government has claimed that the State Housing Agency was not liable to pay a guarantee premium under the terms of the Act No 37/1961 on State Guarantees. The Government did not, however, present arguments as to why the general obligation should not also cover the State Housing Agency. The Authority does not dispute the statement of the Icelandic Government that the Agency in fact never paid any premium as it did not have any foreign commitments. However, this does not change the fact that according to the Act, the Agency would have been liable for the premium in the event of undertaking foreign commitments. Hence, the Authority is of the preliminary opinion that the obligation to pay a guarantee premium did indeed apply to any foreign financial commitments that the State Housing Agency might have had.

2.3. Act No 121/1997 on State Guarantees

On 22 December 1997, a new Act on State Guarantees No 121/1997 was adopted. This Act, which entered into force on 1 January 1998, extended the obligation to pay a premium also to cover domestic commitments. Paragraphs 1 and 2 of Article 6 of the Act stated:

'Banks, credit funds, financial institutions, enterprises and other such entities that according to law enjoy or have enjoyed the guarantee of the Treasury, whether through the ownership of the State or for other reasons shall pay a guarantee premium on their State-guaranteed commitments. ...

The guarantee premium according to paragraph 1 shall amount to 0,0625 % per quarter on the principal of foreign commitments subject to the premium and 0,0375 % per quarter on the principal of the average of domestic commitments during each payment period, cf. Article 8. The proceeds shall accrue to the Treasury.' ⁽²⁾.

⁽¹⁾ For more information on this aspect and the continuity of activities, see the Authority's Decision No 405/08/COL.

⁽²⁾ Translation of the Act available at the website of the Ministry of Finance.

Article 7 of Act No 121/1997 provides for an exemption from the general obligation to pay a premium pursuant to Article 6 of the Act. In its original form paragraph 1 of Article 7 read as follows:

'Credits on which a risk premium has been paid cf. Article 4, housing bonds issued by the Housing Bond Division of the State Housing Agency, commitments in lieu of deposits in deposit accounts of deposit money banks and government-guaranteed export guarantees as well as the Central Bank of Iceland are exempt from payment of the guarantee premium cf. Article 6.' (emphasis added)

The State Housing Agency had other commitments than those relating to housing bonds issued by the Housing Bond Division of the Agency. It therefore seems to follow from an *a contrario* interpretation of Article 7 that the main rule on the payment of a fee was applicable to such activities. The same goes for the other public bodies operating on the basis of Act No 97/1993: the State Housing Board, the State Building Fund and the Workers' Housing Fund.

The Icelandic Government has, however, in its letter of 24 October 2007, submitted that as regards commitments other than housing bonds, the levying of the guarantee fee 'was based on questionable legal basis'. According to the Government, due to their social character, the State Building Fund and the Workers' Housing Fund, operated by the Agency, were never intended to pay a guarantee premium under the Act. In this respect, the Government refers to a memorandum of 16 October 1998 by the Minister of Social Affairs as well as a report of a working group of June 1999 on the collection of a guarantee premium of the debts of the State Building Fund and the Workers' Housing Fund and the HFF ⁽¹⁾. The conclusion of the working group's report was that it was arguable that the commitments of the State Building Fund and Workers' Housing Funds fell outside the scope of Article 6 of Act No 121/1997. In arriving at that conclusion, the working group stated that the funds were of a social character which justified that they were operated under the responsibility of the State and were dependant on State contributions as well as always having been operated with a negative interest margin. Furthermore, the report referred to the general comments to the bill, which became Act No 121/1997, whereby distinction was made between funds in 'commercial' operation and those with a social role.

For the reasons set out below, the Authority questions this legal reasoning:

- first, according to Article 6 of the Act: 'Banks, credit funds, financial institutions, enterprises and other such entities that according to law enjoy or have enjoyed the guarantee of the Treasury, whether through the ownership of the State or for other reasons shall pay a guarantee premium on their State-guaranteed commitments'. Even assuming, hypothetically, that HFF was not considered a 'bank, credit fund, financial institution or enterprise' the wording 'any other entities' seems to indicate that the provision covers all bodies enjoying a State guarantee, irrespective of operating form. Furthermore, it was considered necessary to explicitly exempt the commitments related to the Housing Bond Division, cf. Article 7 of the Act,
- second, as will be shown below in point 2.4, the preparatory works to Act No 70/2000 contain several statements which indicate that the Act was based on the premise that the HFF was indeed, at that time, subject to the guarantee premium on other commitments than those related to the housing bonds,
- third, a specific provision in the 2001 Supplementary Budget Act was inserted to cancel the debts relating to unpaid premiums the HFF had accrued under Act No 121/1997 until the entry into force of Act No 70/2000 ⁽²⁾. Such a provision would hardly have been necessary if the HFF and its predecessors had never been subject to the premium,
- fourth and finally, as far as the Authority can understand, the comments referred to by Iceland concerning the distinction between funds in commercial operation on the one hand, and those with a social role on the other, did not relate to the issue of whether or not a guarantee premium should be collected for commitments enjoying a State guarantee. Rather, they indicate that the legislator was of the opinion, that when it came to granting a Fund a State guarantee, it was of importance whether the Fund in question was operated on a commercial or social basis.

In any event, as already indicated, in the 2001 Supplementary Budget Act, a provision was inserted to cancel the debts related to unpaid premiums the HFF had accrued until the entry into force of Act No 70/2000. It therefore seems that the HFF, either was never liable to pay the fee or retroactively was exempted from it. Thus, in either situation the HFF was from the start, or with retroactive effect, exempted from the main rule in Act No 121/1997 on State Guarantees that State bodies enjoying a guarantee should pay a premium for it.

⁽¹⁾ Skýrsla starfshóps um innheimtu ábyrgðargjalds af skuldum Byggingarsjóðs ríkisins, Byggingarsjóðs verkamanna og Íbúðalánasjóðs.

⁽²⁾ Item 1.4 of Article 4 of the Supplementary Budget Act amending Article 7 of the Budget Act, which grants various permissions to the Minister of Finance provided as follows: 'To abolish guarantee premiums pursuant to Article 6 of Act No 121/1997 on State Guarantees levied on the House Financing Fund until the entry into force of Act No 70/2000 which exempts the Fund from the payment of the premium.'

2.4. Act No 70/2000 amending Act No 121/1997

By Article 1 of Act No 70/2000 which entered into force on 26 May 2000, Article 7 of the Act No 121/1997 was amended and is currently as follows:

'Credits on which a risk premium has been paid cf. Article 4, commitments in lieu of deposits in deposit accounts of deposit money banks and government-guaranteed export guarantees as well as the ... the Housing Financing Fund ... are exempt from payment of the guarantee premium cf. Article 6.'

The bill, which subsequently became Act No 70/2000 did not originally include a proposal to exempt all obligations of the HFF guaranteed by the State from the guarantee premium. It was originally foreseen only to exempt the HFF's obligations taken over from the State Building Fund and the Workers' Housing Fund upon the entry into force of Act No 44/1998. Indeed, in the bill, it was stated that the exemption for the obligations deriving from the housing bonds (cf. Article 7 of the Act) was based on the fact that the Housing Bonds Division collected an interest margin of 0,35 % of mortgage instruments guaranteeing commitments relating to housing bonds. Other commitments of the HFF were not supposed to be exempted from the payment obligation of the guarantee premium as no money was put aside in a reserve fund to meet losses connected with lending on that basis ⁽¹⁾.

However, during the Parliamentary procedure, the bill was changed so that the exemption covered all the obligations of the HFF:

'During the procedure before the Committee it was specifically examined that the bill presupposes that a premium will still be paid on some of the loans taken by the Housing Financing Fund such as loans, which the Fund takes to finance additional loans and loans for rental apartments. ... Having regard to the above, the Committee proposes to amend the bill so that all the obligation of the Housing Financing Fund will be exempt from the premium.' ⁽²⁾ (emphasis added)

Therefore, as approved by Alþingi, the Act No 70/2000 amending Act No 121/1997 extended the exemption from the payment of a guarantee premium and covered all the obligations of the HFF. As a consequence, the HFF has not been paying a guarantee premium on its commitments, foreign as well as domestic, to the State Treasury.

2.5. Act No 180/2000 amending Act No 121/1997

In its judgment in *State Debt Management Agency*, the EFTA Court held that the difference in the amount of the State guarantee premium due under the provisions of the Act on State Guarantees was in breach of Article 40 EEA, as it was made dependant on whether the obligations were of domestic or foreign character ⁽³⁾. Following this judgment, the Act on State Guarantees was amended. By Act No 180/2000, which entered into force on 11 January 2001, the difference between foreign and domestic commitments was abolished for the purpose of calculation of the State guarantee premium. As from Act No 180/2000, the premium has been set at 0,0625 % per quarter irrespective of the origin of the commitments. Due to the above-mentioned exceptions pertaining to HFF, these changes did not apply to HFF.

II. ASSESSMENT

3. State aid within the meaning of Article 61(1) EEA and the classification of such aid as new or existing

3.1. The aid elements of the Icelandic system of implicit State guarantees

Article 61(1) of the EEA Agreement reads as follows:

'Save as otherwise provided in this Agreement, any aid granted by EC Member States, EFTA States or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Contracting Parties, be incompatible with the functioning of this Agreement.'

⁽¹⁾ The original Icelandic text is as follows: 'Aðrar skuldbindingar Íbúðalánasjóðs eru hins vegar ekki undanþegnar gjaldskyldu þar sem ekki er lagt fé í varasjóð til að mæta útlánatöpum vegna lánveitinga á grundvelli þeirra.'

⁽²⁾ Opinion of the Economic and Commerce Committee of Alþingi, the Authority's unofficial translation.

⁽³⁾ Case E-1/00 *State Debt Management Agency* [2000-2001] EFTA Court Report, p. 8.

For a measure to be classified as State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement, it must be granted by the State or through State resources, confer an advantage on the recipient undertaking, be selective and thereby distort or threaten to distort competition and be liable to affect trade between the Contracting Parties. Before examining each of these conditions in turn, the Authority makes the following remarks concerning the scope of the present decision to open the formal investigation procedure:

As any other undertaking organised as a public institution, the HFF enjoys an implicit State guarantee in the same manner as did the predecessors of the HFF from the start of their operations in the 1950's, cf. Act No 42/1957. The HFF pays neither a market based premium for the guarantee, nor the premium laid down in Act No 121/1997 on State Guarantees.

The implicit State guarantee for this type of public undertaking was at the outset granted without any obligation to pay a premium. However, Icelandic system for implicit State guarantees was changed in 1987. From this point in time, a guarantee premium was to be paid for foreign commitments, but not for domestic ones. The original State guarantee scheme, with the changes introduced in 1987, thus predates the EEA Agreement.

The Icelandic system relating to implicit guarantees was changed again as of 1 January 1998 when a general obligation to pay a guarantee premium was also introduced as regards domestic commitments. Considering the size of the premium the Authority finds it unlikely that the guarantee premium removed aid contained in the original guarantee scheme. Therefore, in the Authority's preliminary opinion, the original guarantee scheme still contains State aid. The State aid element will generally be the difference between the appropriate market price for the guarantee provided and the price paid for that measure according to Act No 121/1997 on State Guarantees ⁽¹⁾. This possible aid element will follow from the implicit guarantee in force since before the entry into force of the EEA Agreement, and would constitute existing aid. It will therefore be assessed separately following the procedures regarding existing aid.

Hence, the present decision to open the formal investigation procedure only relates to severable changes to the Icelandic system of implicit guarantees made after 1994 which would give a particular advantage to HFF ⁽²⁾. Indeed, only such changes could be classified as new aid ⁽³⁾.

With Act No 121/1997, Iceland introduced a premium for banks, credit funds, financial institutions, enterprises and other such entities that enjoy a State guarantee in respect of domestic commitments. The activities of the Housing Bonds Division were exempted from a guarantee premium both on domestic and foreign commitments from the entry into force of the Act. As regards other operations of the HFF, they were exempted from the premium by Act No 70/2000. In the 2001 Supplementary Budget Act the accrued unpaid premium for these activities was cancelled. Therefore, either from the beginning, or retroactively, the other operations of the HFF were exempted from this generally applicable guarantee premium. Indeed, according to Iceland itself, HFF has never paid any premium under the Act.

As HFF has, as a matter of fact, never paid any premium for the guarantee it enjoys, Iceland has in its letter of 24 October 2007 argued that the factual situation for HFF has remained the same over the years regardless of the introduction of the general premium with effect for other undertakings. Moreover, as the exemptions in the Act pertaining to HFF merely maintained the *status quo* in relation to that particular undertaking, Iceland is of the opinion that exemptions cannot constitute new aid.

In the Authority's view, it is not relevant for the assessment of the classification of the aid as new or existing whether or not the Act, as a matter of fact, changed the situation of HFF as regards the payment of guarantee premium. What is decisive is that the new Act introduced a new system where, for the first time, the HFF was being treated more favourably than provided for under the general rule for undertakings benefiting from the implicit State guarantee. It is therefore the Authority's preliminary opinion that any advantage to HFF following from the exemption granted to the Housing Bond Division introduced by Article 7 of Act No 121/1997 would constitute new aid. The same would apply to the exemption/relief from paying the premium relating to other operations of the HFF, cf. Act No 70/2000 amending Act No 121/1997, as well the 2001 Supplementary Budget Act ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ It could be questioned whether a guarantee covering the totality of a company's financial obligations exists on the market. It might therefore be difficult to establish a market premium for the guarantee in the present case.

⁽²⁾ Joined Cases T-195/01 and T-207/01 *Government of Gibraltar v Commission* [2002] ECR II-2309, paragraph 111.

⁽³⁾ Hence, these changes are not dealt with in the context of Decision No 185/06/COL to open the formal investigation procedure, partly because the rules in the State Guarantees Act were only briefly discussed in that opening decision, partly because the Icelandic authorities, in the above-mentioned letter of 24 October 2007, did not answer in the affirmative that the aid questions pertaining to HFF's exemption from the premium should be dealt with within that procedure.

⁽⁴⁾ In any event, the argumentation of the Icelandic authorities builds on the premise that HFF was never subject to a premium *de jure*. In contrast, it would not be sufficient that HFF never actually paid the fee, and that the legal obligation to do so was later cancelled, as such cancelling of a debt would in itself constitute aid. As illustrated above under point I.2.3, the Authority is not convinced that this premise is fulfilled in the case at hand.

3.2. *Economic advantage*

Exempting the HFF from payment of the guarantee premium provides a financial advantage to that undertaking as the corresponding costs of the premium are not covered by the HFF. This advantage amounts to what the HFF would have had to pay each time on its commitments under the applicable rate of the guarantee premium.

The advantage following from the non-payment of the State guarantee premium can be determined as follows:

- 1; exemption (either originally or *ex post facto*) from payment of State guarantee premium amounting to 0,0625 % per quarter of the value of foreign commitments relating both to housing bonds and other commitments in the period from 1 January 1998 to date;
2. exemption (either originally or *ex post facto*) from payment of State guarantee premium amounting to 0,0375 % per quarter of the value of domestic commitments relating both to housing bonds and other commitments in the period from 1 January 1998-10 January 2001;
3. exemption from payment of State guarantee premium amounting to 0,0625 % per quarter of the value of all HFF's domestic commitments in the period from 11 January 2001 to date.

In its letter of 24 October 2007, Iceland seems to be of the opinion that the HFF does not enjoy any real advantage as it levies a margin on the general loans it issues. Iceland submits that the Housing Bonds Division of the State Housing Agency and subsequently the HFF were subject to a special regime which entailed paying a 'special State guarantee fee', raised in the form of an interest margin, into a special reserve fund. According to Article 21 of the Act No 97/1993 (see subsequently Article 28 of the Housing Act), the Housing Bonds Division was permitted to claim an interest margin to cover its operating expenses and estimated losses from outstanding loans ⁽¹⁾. On that basis, the Icelandic Government has stated that the exclusion of the housing bonds from the general system of Act No 121/1997 was based on the fact that the risk associated with the guarantee was no longer borne by the State.

The Authority has doubts about this reasoning. The system provided for by the levying of an interest margin does not entail that the HFF pays a premium for the State guarantee it has on commitments related to housing bonds. Rather, it required the borrowers to pay higher interest rates to the HFF. The money raised by the levying of the interest margin was set aside in a special reserve fund. As far as the Authority has been able to ascertain, this fund is merely a part of the HFF. The Authority cannot see that charging borrowers higher interest rates and setting that aside in an in-house fund can be equated with paying a State guarantee premium pursuant to Act No 121/1997.

In conclusion, the Authority takes the preliminary view that the exemption from the guarantee premium does give the HFF an advantage in the sense of Article 61(1) EEA. Whether any advantages could be offset by public service obligations imposed on HFF will be addressed below.

3.3. *Presence of State resources*

HFF is exempted from the payment of a guarantee premium to the State Treasury otherwise applicable to all undertakings pursuant to Article 6 of Act No 121/1997. By exempting the HFF from paying a guarantee premium to it, the State foregoes revenues which would have normally to be paid to the State. The exemption therefore contains State resources. Similarly, to the extent HFF was originally liable to pay a guarantee premium, but later relieved of that obligation with retroactive effect, such *ex post facto* exemption would also imply a drain of State resources.

3.4. *Selectivity*

As outlined above, the HFF is according to Article 7 of Act No 121/1997 exempted from paying a guarantee premium pursuant to Article 6 of the Act. The main rule according to Act No 121/1997 is that every entity enjoying a State guarantee is subject to the guarantee premium provided for in Article 6. Those exempted are obligations that are subject to the higher risk premium pursuant to Article 4 of the Act, the HFF, the Central Bank of the Iceland and the Student Loan Fund.

Consequently, under Article 7 of the Act, it is only the HFF and the two other public institutions that are exempt from paying a premium to the State for being granted State guarantees. The aid measure therefore appears to be selective.

⁽¹⁾ The Minister of Social Affairs was to determine the level of the interest margin having obtained the proposal of the State Housing Board. On the basis of that Article, the Minister decided by Regulation No 540/1993 of 28 December 1993, amending Regulation No 467/1991, to charge an interest margin of up to 0,25 %. By Regulation of 11 October 1994, the Minister raised the ceiling of the interest margin to 0,35 %.

The State Guarantees Act links the payment of a premium to the existence of a guarantee issued by the State. Moreover, it seems to be intended to (partly) compensate the State for the risk it undertakes by being the guarantor. On that basis, the Authority does not view the Act on State guarantees as a tax measure. The Authority has therefore not found it necessary to discuss whether the exemption pertaining to HFF would have been within the logic or nature of a tax system.

3.5. *Effect on trade between Contracting Parties*

The HFF provides services on the market for housing mortgage loans, i.e. long-term house financing for residential accommodation. Aid granted to HFF may make it more difficult for banks in the EEA to enter the Icelandic housing mortgage market. Also markets related to the mortgage market, such as other financial markets may be affected ⁽¹⁾. The aid therefore seems to affect trade between the Contracting Parties.

3.6. *Altmark conditions*

In the *Altmark* judgment, the European Court of Justice held that provided that the following conditions are cumulatively fulfilled, a measure does not confer an advantage on the beneficiary and, thus, does not qualify as state aid in the meaning of Article 87(1) of the EC Treaty, corresponding to the provision of Article 61(1) of the EEA Agreement:

- first, the recipient undertaking must actually have public service obligations to discharge, and the obligations must be clearly defined,
- second, the parameters on the basis of which the compensation is calculated must be established in advance in an objective and transparent manner, to avoid conferring an economic advantage which may favour the recipient undertaking over competing undertakings,
- third, the compensation cannot exceed what is necessary to cover all or part of the costs incurred in the discharge of public service obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging those obligations,
- fourth, where the undertaking which is to discharge public service obligations in a specific case, is not chosen pursuant to a public procurement procedure which would allow for the selection of the tenderer capable of providing those services at the least cost to the community, the level of compensation needed must be determined on the basis of an analysis of the costs which a typical undertaking, well run and adequately provided with means so as to be able to meet the necessary public service requirements, would have incurred in discharging those obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit for discharging the obligations ⁽²⁾.

With regard to the first condition, i.e. the definition of public service obligations discharged to the HFF, it is highly doubtful, in light of the EFTA Court's judgment, that the general loans system of the HFF as defined today fulfils the criteria for qualifying as a service of general economic interest ⁽³⁾.

Concerning the second condition, the Court of First Instance of the European Communities (hereinafter 'the CFI') recalled in *BUPA* ⁽⁴⁾ that the Member States have wide discretion not only when defining a public service mission but also when determining the compensation for the costs, which calls for an assessment of complex economic facts. In the same ruling, the CFI also held that the second *Altmark* condition requires that the Community institutions must be in a position to verify the existence of objective and transparent parameters, which must be defined in such a way as to preclude any abusive recourse to the concept of a public service on the part of the Member State. The Icelandic Government has so far not demonstrated to the Authority that a methodology exists for calculation of public service compensation to the HFF. Moreover, to the Authority's knowledge, the Icelandic Government did not establish in advance the criteria on the basis of which the compensation for public service activities of the HFF was to be determined.

With regard to the third *Altmark* condition, the CFI found in *BUPA* that a public service compensation system which operates independently of receipts does not require a strict interpretation of this criterion, in particular as regards taking into account the relevant receipts for discharging public services ⁽⁵⁾. Nevertheless, as the aid measure in question benefits the entirety of the operations of the HFF, it cannot be established at this stage whether the level of compensation is limited to what is necessary to cover all or part of the costs incurred in the discharge of properly limited public service obligations.

⁽¹⁾ See also, Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, [2006] EFTA Court Report, page 42, paragraphs 80-81. Furthermore, in its recent *Concluding Report on the Retail Banking Sector Inquiry* (page 67) the Authority concluded that tying of different retail banking products is a common practice of financial institutions across EEA. In particular, in the above-mentioned report, the Authority underlined bundling of current accounts and other products such as mortgages or loans.

⁽²⁾ Case C-280/00 *Altmark Trans GmbH* [2003] ECR I-7747, paragraphs 89-93.

⁽³⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, page 42, paragraph 79.

⁽⁴⁾ Case T-289/03 *BUPA v Commission*, judgment of 12 February 2008, not yet reported, paragraph 214.

⁽⁵⁾ Case T-289/03 *BUPA v Commission*, cited above, paragraph 241.

Furthermore, with regard to the fourth condition set forth in *Altmark*, the HFF has neither been chosen by way of a public procurement procedure nor did the Icelandic authorities determine the level of compensation by way of a comparison between the HFF and a privately run efficient operator as a reference undertaking. As held by the CFI in *BUPA*, the purpose of the fourth *Altmark* condition is to ensure that the compensation does not entail the possibility of offsetting any costs that might result from inefficiency on the part of the beneficiary undertaking ⁽¹⁾.

In conclusion, it cannot be established, in the Authority's view, that the four cumulative *Altmark* conditions are fulfilled.

3.7. Conclusion with regard to state aid character of the measure in question

In light of the above, it is the Authority's preliminary conclusion that exempting HFF from paying a guarantee premium pursuant to Article 7 of Act No 121/1997 on State Guarantees, with subsequent amendments, involves State aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Furthermore, it is the Authority's preliminary opinion that any such aid would constitute new aid.

4. Procedural requirements

Pursuant to Article 1(3) of Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, 'the EFTA Surveillance Authority shall be informed, in sufficient time to enable it to submit its comments, of any plans to grant or alter aid. [...]. The State concerned shall not put its proposed measures into effect until the procedure has resulted in a final decision'.

The Icelandic authorities did not notify the Authority of the above-mentioned measures in the form of exemption of the HFF from payment of the guarantee premium. The Authority therefore concludes that Iceland has not respected its obligations pursuant to Article 1(3) of Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement.

5. Compatibility of the aid

5.1. Possibilities to declare aid for housing purposes compatible

Article 61(1) of the EEA Agreement sets out that state aid as a principle is prohibited. Article 61(2) and 61(3) provide, however, for certain exceptions from this general prohibition.

The derogations in Article 61(2) of the EEA Agreement do not seem to be applicable to the aid in question, which is not designed to achieve any of the aims listed in this provision. In particular, the aid measure involved cannot be considered to fulfil the conditions of derogation specified in Article 61(2)(a) of the EEA Agreement, namely aid having a social character, granted to individual consumers and without discrimination related to the origin of the product concerned.

Likewise, the derogations in Article 61(3) of the EEA Agreement do not apply to the aid measure under investigation. In particular, the aid measure is not granted with the aim of promoting or facilitating the economic development of certain areas or of certain economic activities. Thus, the derogations in Article 61(3)(a) and (c) of the EEA Agreement in conjunction with the Regional Aid Guidelines are not applicable in this case.

Furthermore, the aid measure under investigation is not given to promote the execution of an important project of common European interest or to remedy a serious disturbance in the economy of Iceland, therefore Article 61(3)(b) of the EEA Agreement does not apply.

The aid in question is not linked to any investment, but reduces the costs which HFF would normally have to bear in the course of pursuing its day-to-day business activities and is consequently to be classified as operating aid. Operating aid is normally not considered suitable to facilitate the development of certain economic activities or of certain regions as provided for in Article 61(3)(c) of the EEA Agreement, unless it is specifically envisaged by the Authority's Guidelines, which is not the case here.

Aid for housing purposes may, however, be declared compatible with the EEA Agreement on the basis of Article 59(2). That would be the case if the aid would be limited to provision of services of general economic interest and if the other conditions of Article 59(2) of the EEA Agreement would be fulfilled.

⁽¹⁾ Case T-289/03 *BUPA v Commission*, cited above, paragraph 249.

Article 59(2) of the EEA Agreement reads:

'Undertakings entrusted with the operation of services of general economic interest or having the character of a revenue-producing monopoly shall be subject to the rules contained in this Agreement, in particular to the rules on competition, in so far as the application of such rules does not obstruct the performance, in law or in fact, of the particular tasks assigned to them. The development of trade must not be affected to such an extent as would be contrary to the interests of the Contracting Parties.'

Compliance with Article 59(2) of the EEA Agreement requires the fulfilment of the following conditions:

- that the aid is a compensation for the provision of services of general economic interest,
- that the undertaking receiving the aid is entrusted to provide such services,
- that the aid is necessary, and not more than necessary, to carry out the entrusted tasks, and
- that the aid does not affect trade against the interest of the Contracting Parties to the Agreement.

5.2. General remarks with regard to the concept of services of general economic interest

The concept of service in the general economic interest means, among other things, that the State assigns 'particular tasks' to an undertaking ⁽¹⁾. In order to qualify for classification as service of general economic interest, a service must have certain characteristics, the most important of which is that the service in question cannot be provided in the same manner on the market and that the service should be clearly defined ⁽²⁾. States may take account of objectives pertaining to their national policy when defining the service of general economic interest which they entrust to certain undertakings ⁽³⁾.

As an exception to the main rule in Article 59(1) of the EEA Agreement, the concept of 'services of general economic interest' must be interpreted restrictively ⁽⁴⁾ and applies only to activities of direct benefit to the public. Still, States remain free, in principle and where no common policy is established, to designate which services they consider to be of general economic interest and to organize these services as they see fit, subject to the rules of the EEA Agreement and the specific conditions laid down in Article 59(2) of the EEA Agreement ⁽⁵⁾. Thus, the competence to define such services lies with the States, subject to scrutiny by the Authority. This scrutiny must essentially be conducted on a case-by-case basis. In such an assessment, the nature of the undertaking entrusted with the service is not of decisive importance, nor whether the undertaking is entrusted with exclusive rights, but rather the essence of the service deemed to be of general economic interest and the special characteristics of this interest that distinguish it from the general economic interest of other economic activities ⁽⁶⁾.

5.3. Services of general economic interest in the field of social housing

The EFTA Court gave some guidance on how to assess the extent of the HFF's activities in light of the requirements of Article 59(2) of the EEA Agreement. The Court primarily addressed the issue of whether the Authority should have been in doubt whether the general loans scheme of HFF was operated in compliance with Article 59(2) of the EEA Agreement. The Court ruled that the Authority should have been in doubt and consequently should have opened the formal State aid investigation procedure. (This was based on the implicit, but non-verified, assumption that the aid in question was new aid.) While the Court did not address whether the general loan category fulfilled the conditions of Article 59(2) of the EEA Agreement, the Court's judgment raised issues of doubt in relation to:

- whether the HFF scheme fulfilled all conditions relating to services of general economic interest in Article 59(2),
- whether the derogation from the State aid rules was proportionate, and
- whether the scheme affected the development of trade contrary to the interest of the Contracting Parties.

⁽¹⁾ See for example: Case 10/71 Muller [1971] ECR 723; Case 127/73 BRT [1974] ECR 313; Case 7/82 GVL [1983] ECR 483; Case C-393/92 Almelo [1994] ECR I-1520; Case C-266/96 Corsica Ferries [1998] ECR I-3949.

⁽²⁾ Communication from the Commission — Services of General Interest in Europe (OJ C 17, 19.1.2001, p. 7), see paragraph 14.

⁽³⁾ Case E-9/04, *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 67.

⁽⁴⁾ See Case C-242/95 *GT-Link A/S* [1997] ECR I-4449, paragraph 50; Case T-260/94 *Air Inter* [1997] ECR II-147, paragraph 135; Case C-159/94 *Commission v France* [1997] ECR I-5815, paragraph 53.

⁽⁵⁾ See in this context for example: Services of General Interest, cited above, paragraph 22; Case T-106/95 *FFSA* [1997] ECR II-229, paragraph 192. As stated by Advocate General Léger in his opinion in Case C-438/02 *Krister Hanner* [2005] ECR I-4551, paragraph 139: '... it falls to the Member States to define the content of their services of general economic interest and, in so doing, they enjoy considerable leeway since the Court and the Commission will intervene only in order to penalise manifest errors of assessment'.

⁽⁶⁾ Case E-4/97 *Norwegian Bankers' Association v the Authority*, [1998] EFTA Court Report page 38, paragraph 47.

In relation to the first issue the Court stated *inter alia*:

'[...] The HFF general loans system is intended to promote security and equal rights as regards housing in Iceland by providing loans on manageable terms to the general public throughout the territory of Iceland and thereby foster private home ownership. This goes beyond the normal economic interest of operators in the financial sector. A service with this objective may qualify as a service of general economic interest justifying State aid, provided that the service fulfils the requirements laid down in Article 59(2) EEA.' ⁽¹⁾.

When the EFTA Court later turned to the questions on proportionality, it held, *inter alia*, that:

'[...] as long as it is not established that the effect of the low interest rate on HFF general loans is completely neutralised by an increase in housing prices, the HFF general loan scheme must be considered suitable to meet its aim.' ⁽²⁾.

And moreover:

'The Court does not find it doubtful that the State aid provided to the HFF system did not go beyond what is necessary in the case at hand to allow the HFF to cover expected losses and operate the general loans system under economically acceptable conditions [...] This does not mean, however, that the general loans system as operated by the HFF is necessarily compatible with the EEA Agreement.' ⁽³⁾.

Then the Court went on to, *inter alia*, state that:

'[...] it is necessary to address the question of whether the conditions under which the loans were granted did not go beyond what was necessary for HFF to perform the tasks entrusted to it. The Court recalls that the ultimate aim of the State's intervention in lending services through the general loans scheme is to foster private home ownership in Iceland through lending on "manageable terms". A service rendered with such an objective may, as has been stated above, be considered legitimate under Article 59(2) EEA. However, ESA has to make sure that public intervention does not, in reality, pursue other goals than those defined by Icelandic law or exceed what is necessary to achieve the defined goal.

In that regard, the Court notes that unlike the cost and size limitations practiced by the Norwegian Husbanken in Case E-4/97 Husbanken II, the HFF's relative and absolute lending caps do not limit the subsidised lending scheme to dwellings which fulfil certain criteria. They only limit the amount one may borrow from the HFF for any dwelling, regardless of the value or size of that dwelling. There is no limit as to how big or valuable a dwelling may be and still be eligible for a general loan under the HFF scheme; there are only limits to how much the HFF may grant as a general loan.

Moreover, the HFF general loans scheme is not limited to the financing of one unit of residential housing for each borrower. This means that in principle the system may provide financing for houses or apartments built or purchased for investment purposes. In 2004, a general limit of two units was introduced. As the Government of Iceland has pointed out, there may be social policy reasons why certain persons need to own more than one unit. The provision of more than one loan to the same person has not, however, been made dependent on that person fulfilling any criteria relating to such reasons.

These features mean that in principle the HFF general loans scheme provides subsidised financing, up to a certain limit, for any house or apartment regardless of size and value, and also for construction or purchase of residential units for investment purposes. The scheme is not formally limited to assisting the average citizen in financing his or her own dwelling. Even if it may be so that few people have in fact exploited these features of the system, they raise questions under Article 59(2) EEA. The Court recalls in this context that the HFF scheme is intended to promote security and equal rights as regards housing by providing loans on manageable terms.' ⁽⁴⁾.

(a) Manageable terms

The EFTA Court did not rule out *per se* that State intervention in lending services through general loans, which pursues the objective of fostering private home ownership through lending on 'manageable terms' might be considered legitimate under Article 59(2) of the EEA Agreement. In this respect, the EFTA Court clarified that the Contracting Parties enjoy a margin of discretion in deciding what 'manageable terms' should mean in relation to a housing financing scheme which qualifies as a service of general economic interest ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 68.

⁽²⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 71.

⁽³⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 73.

⁽⁴⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraphs 76 to 79.

⁽⁵⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 71.

In the view of the Authority, the concept of 'manageable terms' cannot be understood in any absolute or isolated manner. While noting the Court's view that there should be a margin of discretion to decide what is manageable, the concept has to relate to certain general parameters of the national economy. What is manageable in a rich country may not be manageable in a less prosperous one. In a well-functioning market without a particular skewed distribution of income, it would appear reasonable to assume that the market interest rates on mortgages would be 'manageable' for the population at large. Excluding that public activity itself is distorting the market, to the extent the market is not well functioning there could be a reason for government measures to provide for loans on 'manageable terms'.

It was confirmed in the EFTA Court's judgment that the commercial banks were only able to match the interest rate of HFF's general loans from August 2004 onwards ⁽¹⁾. In its Decision No 185/06/COL, the Authority requested up-dated information on the development on the Icelandic mortgage market, in order to assess to what extent commercial banks had offered mortgage secured loans on terms the Icelandic State would consider as manageable. While some information has been provided the Authority would require up-dated information in this respect as there are indications that the state of the market has changed recently. The amount of mortgage loans, especially from the commercial banks has fallen considerably ⁽²⁾.

A connected, but separate, issue is whether the market would be able to develop satisfactorily if it would operate under conditions without any State aid distorting the competitive situation of the respective lenders. Up till now, the Authority has not been presented with any arguments or factual information that give it reason to believe that this should be the case.

(b) Social element

The general loan scheme of the HFF is not limited to those below certain income and/or assets thresholds but is available to everyone irrespective of those elements and as the EFTA Court has pointed out, without any cost and size limitations on the dwellings. Furthermore, the general lending system is also open to others than individuals, for example building contractors may qualify for loans under that system.

In the Court's words, the '*lending caps do not limit the subsidised lending scheme to dwellings which fulfil certain criteria*' and '*there is no limit as to how big or valuable a dwelling may be and still be eligible for a general loan under the HFF scheme; there are only limits to how much the HFF may grant as a general loan*' ⁽³⁾.

Moreover, the EFTA Court pointed out that the scheme provided for construction or purchase of individual units for investment purposes, and it was not formally limited to assisting the average citizen in financing of his or her house. The rules have now been changed and Article 21 of the Regulation No 522/2004, as subsequently amended, provides that lending from the HFF is limited so that an individual can only own one property carrying a mortgage from the Fund. However, the Board of the Fund may set rules providing for exemption from this requirement. On 10 August 2006, the Board passed such rules. The Icelandic authorities are requested to explain these exemptions and their application and how the HFF monitors that residential housing financed by the HFF's loans is actually used for purposes of being the applicant's own dwelling.

In a letter received by the Authority on 14 June 2007, the Icelandic Government argued that there were no grounds for questioning the compatibility of the general lending scheme with the EEA Agreement. In light of the observations of the EFTA Court, quoted above, the Authority is of the preliminary opinion that the Icelandic Government has not demonstrated that the current general loan scheme is in compliance with Article 59(2) of the EEA Agreement. Moreover, the Commission's practice regarding social housing shows that the Commission has only accepted systems of social housing, which contained limitations as to who could qualify for loans under the system.

In 2001, the Commission adopted a decision with regard to a guarantee for borrowings of the Irish Housing Finance Agency (hereinafter referred to as the HFA) ⁽⁴⁾. At the time of this decision, the HFA was itself

⁽¹⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 74.

⁽²⁾ See e.g.

http://www.mbl.is/mm/frettir/innlent/2006/04/27/samdrattur_i_ibudalanum_bankanna/ and http://www.mbl.is/mm/vidskipti/frettir/2008/05/26/verulegur_samdrattur_i_ibudalanum_bankanna/

⁽³⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 77.

⁽⁴⁾ Decision of 3 July 2001 in State aid N 209/01 — Ireland — Guarantee for borrowings of the Housing Finance Agency, SG (2001) D/289528. The Commission has also dealt with two Swedish schemes regarding social housing which it considered compatible aid on the basis of Article 87(3)(c) of the EC Treaty. In the first case (Commission Decision of 24 June 2003 in State aid N 40/03 — Sweden — Measures to promote certain house building, C(2003) 1762 fin) a State support in the form of a VAT tax exemption was granted to constructions in certain areas of Stockholm, Gothenburg and Malmö. The scheme was restricted to rented dwellings measuring up to 70 m² and student accommodation at college and university sites with a maximum size of 25 m² with additional ceilings on the aid level per dwelling. The rent for both types of dwellings was regulated. In the second case (Commission Decision of 7 March 2007 in State aid N 798/06 — Sweden — Support for construction of special housing for elderly people, C(2007) 652 fin) the scheme was targeted to benefit elderly people who were not able to continue living independently. The scheme provided direct grant support to special housing for elderly. According to the conditions of the scheme, the size of the apartment could not exceed 35 m² per one-person apartment and 50 m² per two-persons apartment with additional support to 15-20 m² for common space (used for example for meals, hobbies, group activities). The maximum aid intensity was 10 % of actual construction costs.

not empowered to extend loans. Its objective was to raise funds at the best rate on the capital markets which were then advanced to local authorities to be used by them for social housing financing. In this case, social housing was defined as provision of housing for the most socially disadvantaged households, and in particular those which due to their economic circumstances were unable to fund their own housing requirement at socially acceptable conditions through recourse to commercial lenders. This objective was entrusted to local authorities who operated social housing programmes such as general mortgage finance, the operation of a share ownership scheme, and affordable housing schemes aimed at providing low cost housing, a rental subsidy scheme and miscellaneous grant schemes for elderly and disabled persons. The eligibility for social housing loan finance was assessed according to the following limitations: (i) need must be established; (ii) income and loan ceilings; (iii) households which seek to avail of schemes unavailable in the private sector (this had to be proved by the applicant by attaching letters of rejection from two private sector mortgage lenders); and (iv) only households which are mentioned on local authority housing lists. Thus, the Commission accepted that the operations of the Agency could be regarded as services of general economic interest for the purposes Article 86(2) of the EC Treaty.

The Authority also refers to a case concerning the financing of activities of Dutch Housing Corporations which is still pending before the Commission. In 2005, DG Competition sent an Article 17(2) letter, inviting the Dutch authorities to make appropriate changes to the system. DG Competition has, *inter alia*, criticised the broad scope of definition of services of general economic interest provided by the Housing Corporations. In particular, it was not considered acceptable that, whereas the priority to rental housing is given to persons that have difficulties in finding suitable housing, the activities in question are not restricted to socially disadvantaged persons. Therefore, DG Competition was of the opinion that the possibility to let dwellings to persons with a higher income or to enterprises must be regarded as a manifest error in the definition of a service of general economic interest. Moreover, this concern was not removed by the proposed solution of the Dutch authorities to limit the maximum value of the dwellings to be rented out which would be then defined as 'social housing'. In the preliminary view of DG Competition, the definition of public service activities of Housing Corporations was to have a direct relation to socially disadvantaged households and not only be linked to the maximum value of the property ⁽¹⁾.

Furthermore, the Icelandic Government referred to the fact that the Authority, in its decision in the Norwegian Husbanken case, accepted loans that were not limited to those qualifying under certain income and assets criteria but limited the size of the of house/apartment being acquired. Iceland has argued that the Norwegian limit should not be regarded as being universal and that the situation in Iceland would justify a higher limit. The Authority will, at this stage, not pass judgment on whether only imposing a size limitations would be sufficient to ensure compliance with Article 59(2) of the EEA Agreement as it observes that currently the HFF system operates without any limitations as to the size of house/apartment that may qualify for loans under the general system.

In light of all of the above, it is the preliminary view of the Authority that the general loan scheme of the HFF does not pursue a sufficiently restricted social objective.

(c) Territorial cohesion

As regards the element of territorial cohesion, the Authority is aware of the particular situation of certain regions in Iceland, where the market for mortgage loans might be of such a nature that commercial providers do not have incentives to offer mortgage loans. Such a situation might justify exceptional treatment of certain territories as regards the conditions for eligibility of loans ⁽²⁾. Currently, the general loans scheme of the HFF is operated without any criteria related to territorial cohesion.

In its Decision No 185/06/COL it was the Authority's opinion that SFF had not submitted any tangible evidence during the EFTA Court proceedings, which demonstrated that the commercial banks had offered loans on 'manageable terms' outside the Reykjavik area during the period between 1999 and August 2004. In response to the Authority's request for information the SFF and the Icelandic Government submitted conflicting evidence as to the extent the commercial banks had offered mortgage loans outside the Reykjavik area and other more densely populated areas after August 2004. In light of the currently available information the Authority cannot conclude that the loans provided by the commercial banks have not been offered in rural areas as well, as far as the period after August 2004 is concerned.

⁽¹⁾ Letter dated 14 July 2005 from DG Competition to the Dutch authorities, 0/55413.

⁽²⁾ See for example the differentiation of ceiling for the level of aid per dwelling according to the area in the Swedish Case N 40/03, referred to above.

5.4. *Development of trade and the interest of the Contracting Parties*

Article 59(2) of the EEA Agreement further requires an assessment of whether the specific service in question affects the development of trade to an extent contrary to the interests of the Contracting Parties. The Authority is charged with striking a balance between the right of Iceland to invoke the derogation and the interest of the Contracting Parties to avoid distortions of competition and restrictions to the 'four freedoms' ⁽¹⁾.

This entails that it must be established that the performance of the service of general economic interest does not disproportionately affect competition and the internal market. In light of the EFTA Court's conclusions on this point ⁽²⁾, the Authority will have to assess to what extent the aid granted to the HFF could affect other parts of the EEA internal market, in particular other financial markets, such as, for example, the private lending market. However, as outlined above, the Authority is of the preliminary opinion that the current lending scheme is not compatible with Article 59(2) as it is too widely defined. In light of that, the Authority does not consider it necessary to assess whether the service affects the development of trade to an extent contrary to the interest of the Contracting Parties. In any event, an amended scheme will have to strike the right balance between the interests at stake.

Against the background of the various points referred to above, the preliminary view of Authority is that the general loan scheme of HFF does not comply with all the conditions laid down in Article 59(2) of the EEA Agreement.

5.5. *Other loan categories of the HFF*

In the discussion above regarding the compatibility of the aid, only the general loans category of the HFF has been referred to. However, the exemption in Article 7 of Act No 121/1997, as amended, covers entire operations of the HFF. Currently, the HFF is also providing loans for rental housing to municipalities, etc. pursuant to Chapter VIII of the Housing Act. Furthermore, the Minister of Social Affairs has, on the basis of Article 16 of the Housing Act, issued Regulation No 458/1999, with subsequent amendments, which lists the other loan categories offered by the HFF, cf. Article 2 of the Regulation ⁽³⁾.

As outlined above, the Authority is of the preliminary opinion that the general loans scheme of the HFF is incompatible with Article 59(2) EEA. Since the exemption from the guarantee premium benefits all the operations of the HFF, it follows that this measure cannot be regarded as compatible aid on the basis of Article 59(2). This is so even though the individual loan categories referred to above examined in isolation might comply with the conditions laid down in that provision.

5.6. *Conclusion with regard to compatibility*

On the basis of the foregoing considerations, the Authority has doubts as to whether the guarantee premium exemption in favour of the HFF can be regarded as compatible with the functioning of the EEA Agreement.

6. **Recovery**

According to Article 14(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, '[w]here negative decisions are taken in cases of unlawful aid, the EFTA Surveillance Authority shall decide that the EFTA State concerned shall take all necessary measures to recover the aid from the beneficiary (hereinafter referred to as a "recovery decision"). The EFTA Surveillance Authority shall not require recovery of the aid if this would be contrary to a general principle of EEA law'.

In other words, any unlawful aid which cannot be declared compatible with the State aid rules will be subject to recovery. In case of recovery, it is the Authority's preliminary view that, in the case at hand, no legitimate expectations could be invoked, which would preclude the recovery.

⁽¹⁾ See similar Case E-4/97 *Norwegian Bankers' Association v the Authority*, cited above, paragraph 70.

⁽²⁾ Case E-9/04 *The Bankers' and Securities' Dealers Association of Iceland v the Authority*, cited above, paragraph 81.

⁽³⁾ Article of Regulation No 458/1999, as amended, provides for the following categories: '1. Loans for the construction or purchase of day-care institutions, service centres, homes and apartments specially designed for the needs of the elderly; 2. Loans for the construction or purchase of communal housing for the disabled; 3. Special loans — loans to those with special needs; 4. Maintenance loans; 5. Loans for major outdoor maintenance of redeemed apartments; 6. Loans or grants for technical innovations and other reforms in the construction industry; 7. Loans for rental housing; 8. Loans for the construction or purchase of homes and day-care institutions for children and young people.'

According to settled case-law, '[...] undertakings to which an aid has been granted may not, in principle, entertain a legitimate expectation that the aid is lawful unless it has been granted in compliance with the procedure laid down in that article. A diligent businessman should normally be able to determine whether that procedure has been followed' ⁽¹⁾.

Consequently, any unlawful aid which will ultimately be declared incompatible with the State aid rules will be subject to recovery.

7. Conclusion

The Authority is of the preliminary opinion that the exemption from the guarantee premium in favour of the HFF constitutes aid within the meaning of Article 61(1) of the EEA Agreement. Furthermore, the Authority has doubts that this measure can be regarded as complying with Article 61(2) and (3) of the EEA Agreement or with Article 59(2) of the EEA Agreement. Any unlawful aid which ultimately will be declared incompatible with the State aid rules will be subject to recovery.

Consequently, and in accordance with Article 4(4) of Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, the Authority is obliged to open the procedure provided for in Article 1(2) of Part I of Protocol 3 of the Surveillance and Court Agreement. The decision to open proceedings is without prejudice to the final decision of the Authority, which may conclude that the measure in question is compatible with the functioning of the EEA Agreement.

In light of the foregoing considerations, the Authority, acting under the procedure laid down in Article 1(2) of Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, requests the Icelandic authorities to submit their comments within one month of the date of receipt of this Decision.

In light of the foregoing consideration, the Authority requires that, within one month of receipt of this decision, the Icelandic authorities provide all documents, information and data needed for assessment of the compatibility of the exemption from the payment of the guarantee premium in favour of the HFF. It requests the Icelandic authorities to forward a copy of this decision to the potential aid recipient of the aid immediately.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The EFTA Surveillance Authority has decided to initiate the formal investigation procedure provided for in Article 1(2) in Part I of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement against Iceland regarding the exemption of the Housing Financing Fund contained in the Act on State Guarantees to pay a premium on the guarantee provided by the Icelandic State in its favour.

Article 2

The Icelandic authorities are requested, pursuant to Article 6(1) in Part II of Protocol 3 to the Surveillance and Court Agreement, to submit their comments on the opening of the formal investigation procedure within one month from the notification of this Decision.

Article 3

The Icelandic authorities are required to provide within one month from the notification of this Decision all documents, information and data needed for the assessment of the compatibility of the aid measure.

Article 4

The Icelandic Government is requested to forward a copy of this Decision to the recipient of the potential aid immediately.

⁽¹⁾ Case C-5/89 *Commission v Germany* [1990] ECR I-3437, paragraph 14; Case C-169/95 *Spain v Commission* [1997] ECR I-135, paragraph 51.

Article 5

The EC Commission shall be informed, in accordance with Protocol 27(d) of the EEA Agreement, by means of a copy of this Decision.

Article 6

Other EFTA States, EC Member States, and interested parties shall be informed by the publishing of this Decision in its authentic language version, accompanied by a meaningful summary in languages other than the authentic language version, in the EEA Section of the *Official Journal of the European Union* and the EEA Supplement thereto, inviting them to submit comments within one month from the date of publication.

Article 7

This Decision is addressed to the Republic of Iceland.

Article 8

Only the English version is authentic.

Done at Brussels, 27 June 2008.

For the EFTA Surveillance Authority

Per SANDERUD
President

Kurt JAEGER
College Member

Autoritatea de Supraveghere a AELS a decis să nu ridice obiecții împotriva măsurii notificate

(2009/C 64/10)

Decizia Autorității de Supraveghere a AELS privind presupusul ajutor de stat acordat de municipalitatea localității Tromsø societății Sommarøy Arctic Hotel AS în legătură cu vânzarea planificată a proprietății denumite „Hillesøyfyllinga” [lotul nr. 189/196].

Autoritatea de Supraveghere a AELS consideră că nu s-a acordat ajutor de stat, în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul SEE, societății Sommarøy Arctic Hotel AS în legătură cu vânzarea planificată a proprietății.

Data adoptării:	1 octombrie 2008
Statul AELS:	Norvegia
Cazul nr.:	62527
Titlu:	Vânzarea unei proprietăți din Tromsø
Obiectiv:	n.a.
Temei juridic:	n.a.
Durata:	n.a.

Textul deciziei, în versiunea lingvistică autentică, din care au fost eliminate toate informațiile confidențiale, este disponibil pe site-ul:

<http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldStateAid/stateAidRegistry/>

Informații comunicate de statele membre AELS privind ajutoarele de stat acordate în temeiul actului la care se face referire în anexa XV punctul 1 litera (f) din Acordul SEE [Regulamentul (CE) nr. 70/2001 al Comisiei privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE referitor la ajutoarele acordate de stat întreprinderilor mici și mijlocii]

(2009/C 64/11)

Ajutor nr.	Ajutor pentru IMM-uri 1/08		
Statul AELS	Norvegia		
Regiunea	Toate regiunile		
Titlul schemei de ajutor sau denumirea întreprinderii care beneficiază de ajutorul individual	The Bioenergy Scheme		
Temeiul juridic	Acord agricol anual, buget de stat, scrisoare anuală de alocare din partea Ministerului Agriculturii și Alimentației		
Cheltuielile anuale prevăzute în cadrul schemei de ajutor sau valoarea totală a ajutorului individual acordat întreprinderii	Schema de ajutor	Valoarea totală anuală	Aproximativ 15 % din bugetul total anual de 4,3 milioane EUR
		Împrumuturi garantate	—
	Ajutor individual	Valoarea totală a ajutorului	—
		Împrumuturi garantate	—
Intensitatea maximă a ajutorului	În conformitate cu articolul 4 alineatele (2)-(6) și articolul 5 din regulament	Da	
Data punerii în aplicare	1.1.2008		
Durata aplicării schemei de ajutor sau a acordării ajutorului individual	Până la data de 31.12.2014		
Obiectivul ajutorului	Ajutor pentru IMM-uri	Da	
Sectoarele economice vizate	Toate sectoarele care pot beneficia de ajutoare destinate IMM-urilor	Da	
	Numai anumite sectoare — industria cărbunelui Toate sectoarele de producție sau Siderurgie Construcții navale Fibre sintetice Autovehicule Alte industrii manufacturiere Toate serviciile sau Servicii de transport Servicii financiare Alte servicii	Da	
Denumirea și adresa autorității care acordă ajutorul	Ministry of Agriculture and Food Postbox 8007 0030 Oslo NORVEGIA		
Ajutoare individuale cu o valoare ridicată	În conformitate cu articolul 6 din regulament	Da	

V

(Anunțuri)

PROCEDURI ADMINISTRATIVE

COMISIE

Cerere de propuneri în cadrul programului de lucru al ENIAC Joint Undertaking*(2009/C 64/12)*

Prin prezenta se comunică lansarea unei cereri de propuneri în cadrul programului de lucru al **ENIAC Joint Undertaking**.

Ofertanții sunt invitați să prezinte propuneri pentru următoarea cerere de propuneri: **ENIAC-2009-1**.

Documentația referitoare la cererea de propuneri, care cuprinde informații privind termenul limită și bugetul, este inclusă în textul cererii, disponibil pe site-ul: <http://eniaceu>

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN
DOMENIUL CONCURENȚEI

COMISIE

Notificare prealabilă a unei concentrări
(Cazul COMP/M.5347 — Mapfre/Salvador Caetano/JVS)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2009/C 64/13)

1. La data de 11 martie 2009, Comisia a primit o notificare a unei concentrări propuse în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾ prin care întreprinderile Mapfre S.A. („Mapfre”, Spania) și Grupo Salvador Caetano SGPS, S.A. („Salvador Caetano”, Portugalia) dobândesc în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din regulamentul Consiliului, controlul în comun asupra întreprinderilor Choice Car-Comércio de Automóveis, S.A. („Choice Car”, Portugalia), Finlog-Aluguer e Comércio de Automóveis, S.A. („Finlog”, Portugalia), Guerin-Rent-A-Car (Dois), Lda („Guerin”, Portugalia) și Luso Assistência — Gestão de Acidentes, S.A. („Luso”, Portugalia), deținute în prezent de Salvador Caetano, prin achiziționare de acțiuni.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

- în cazul întreprinderii Mapfre: grup de societăți care comercializează, în principal, produse de asigurări, inclusiv asigurări auto, la nivel mondial,
- în cazul întreprinderii Salvador Caetano: grup de societăți activ în sectorul vânzării de automobile cu amănuntul și al serviciilor de reparații auto în Portugalia și Spania,
- în cazul întreprinderii Choice Car: vânzări de automobile cu amănuntul în Portugalia,
- în cazul întreprinderii Finlog: servicii de gestionare a parcurilor auto în Portugalia,
- în cazul întreprinderii Guerin: închirieri de automobile în Portugalia,
- în cazul întreprinderii Luso: servicii auxiliare gestionării accidentelor rutiere în Portugalia.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului (CE) nr. 139/2004. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință.

4. Comisia invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisie în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi trimise Comisiei prin fax +32 22964301 sau 2967244 sau prin poștă, cu numărul de referință COMP/M.5347 — Mapfre/Salvador Caetano/JVS, la următoarea adresă:

Commission européenne
Direction générale de la concurrence
Grefe des concentrations
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ JOL 24, 29.1.2004, p. 1.

Notificare prealabilă a unei concentrări
(Cazul COMP/M.5477 — Votorantim/Aracruz)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2009/C 64/14)

1. La data de 12 martie 2009, Comisia a primit o notificare a unei concentrări propuse în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului ⁽¹⁾, prin care întreprinderea Votorantim Group („Votorantim”, Brazilia) dobândește, în sensul articolului 3 alineatul (1) litera (b) din regulamentul Consiliului, controlul unic asupra întregii întreprinderi Aracruz Celulose S.A. („Aracruz”, Brazilia), controlată în prezent în comun de Votorantim Group, Arapar și Arainvest, prin achiziționare de acțiuni.

2. Activitățile economice ale întreprinderilor respective sunt:

— în cazul întreprinderii Votorantim Group: ciment și beton, minerit și metalurgie (aluminiu, oțel, nichel și zinc), celuloză și hârtie, suc de portocale concentrat, piețe specializate în sectorul chimic, producerea de energie electrică și activități în sectorul financiar,

— în cazul întreprinderii Aracruz: producerea de celuloză și hârtie.

3. În urma unei examinări prealabile, Comisia constată că tranzacția notificată ar putea intra sub incidența Regulamentului (CE) nr. 139/2004. Cu toate acestea, nu se ia o decizie finală în această privință.

4. Comisia invită părțile terțe interesate să îi prezinte eventualele observații cu privire la operațiunea propusă.

Observațiile trebuie primite de către Comisie în termen de cel mult 10 zile de la data publicării prezentei. Observațiile pot fi transmise Comisiei prin fax +32 22964301 sau 2967244 sau prin poștă, cu numărul de referință COMP/M.5477 — Votorantim/Aracruz, la următoarea adresă:

Commission européenne
Direction générale de la concurrence
Grefe des concentrations
J-70
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

⁽¹⁾ JOL 24, 29.1.2004, p. 1.